മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 08 No. 14 THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN 2025 April 03

SEASON OF GREAT LENT | വലിയ നോമ്പുകാലം | ܙܒܢܐ ܕܨܘܡܐ ܪܒܐ

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
6	Ushane (Osana) Monday 7	Ushane (Osana) Tuesday 8	Ushane (Osana) Wednesday 9	Ushane (Osana) Thursday 10	40th Day of Great Lent 11	Lazarus' Saturday 12
Samyo (Blind Man) 6th Sunday of Great Lent Catholicate Day	217th Mem. of Valiya Mar Dionysius Metropolitan ✠ (Mar Thoma VI) (Puthencavu Cathedral)				✠ erubto d-arbin	Nuhome d l'ozar Comme. of St. Lazar of Bethany Comme. of St. Yulios of Rome 12th Mem. Geevarghese Mar Ivanios ✠ (Njaliyakuzhi Dayara)
♪ 6	♪ 2	♪ 6	♪ 2	♪ 6	♪ 2	♪ 8

ഇത് വൈകിയുദിച്ച വിവേകം, ആത്മാർത്ഥമെങ്കിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു: ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി ചർച്ചകൾക്ക് തയാറാണെന്ന പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം ബദൽ കാതോലിക്കായുടെ നിലപാടിനെ സർവാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുന്നതായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മാധ്യമ വിഭാഗം തലവൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത. എത്രയോ കാലങ്ങളായി മലങ്കരസഭ ഇക്കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആരോട് ക്ഷമിച്ചാലും ദേവലോകത്തെ കാതോലിക്കായോട് ക്ഷമിക്കില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ നിന്ന് തന്നെ സമാധാനത്തിന്റെ സ്വരമുയർന്നത് നന്നായി. ആത്മാർത്ഥതയോടെയാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിൽ മലങ്കരയിൽ സമാധാനമുണ്ടാകും. കേസുകൾ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ ഈ കേസുകൾക്കെല്ലാം തുടക്കം കുറിച്ചത് ആരാണെന്നത് വിസ്മരിക്കരുത്. മലങ്കരസഭയെ കേസുകളിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടത് അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വിഭാഗമാണ്. ചരിത്രത്തെ വിസ്മരിച്ച് ബദൽ ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്ത പ്രതികരിച്ചു.

നിയമം അനുസരിച്ചാൽ വ്യവഹാരങ്ങൾ അവസാനിക്കും. നിയമം ലംഘിക്കുന്നവർക്കെതിരെ മാത്രമാണ് കേസുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കാഞ്ഞിരമറ്റം പള്ളിയിൽ നിയമം ലംഘിച്ചതിനാണ് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പോലീസ് കേസെടുത്തത്. കോടതി വിലക്കുള്ള സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ച ശേഷം കേസുണ്ടാകുമ്പോൾ പരിഭവിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. പ്രവേശന വിലക്കുള്ള സ്ഥലത്ത് അനധികൃതമായി കടക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് സാമാന്യ മര്യാദ. ആർക്കെങ്കിലുമെതിരെ കേസുകളുടെ എണ്ണം കൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ അത്രയുമധികം തവണ നിയമം ലംഘിച്ചെന്ന് വേണം മനസിലാക്കാൻ.

1934-ലെ ഭരണഘടനയെ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി മുൻപാകെ സത്യവാങ്മൂലം എഴുതിക്കൊടുത്ത മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിൽ ഒരാളാണ് ജോസഫ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി. എന്നാൽ പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഭാരതത്തിന്റെ നിയമസംവിധാനങ്ങളെയും, നീതിപീഠം അംഗീകരിച്ച ഭരണഘടനയെയും ധിക്കരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ചർച്ചകളുണ്ടാകേണ്ടത് രാജ്യത്തിന്റെ നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നവർ തമ്മിലാകണമല്ലോ. അത് വ്യക്തമായി പറയുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനാകണം. സമാധാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള ആദ്യപടി രാജ്യത്തിന്റെ നിയമത്തെ അം?ഗീകരിക്കുക എന്നതാണ്.

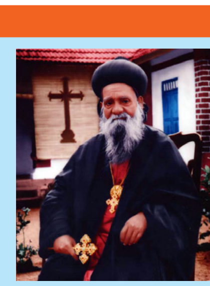
രാജ്യത്തെ നിയമത്തെ അം?ഗീകരിച്ചുള്ള സമാധാനത്തിന് തയാറല്ലെങ്കിൽ അക്കാര്യവും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കണം. പൂർണമായും മറ്റൊരുസഭയായി നിലകൊള്ളാനാണ് തീരുമാനമെങ്കിൽ കൈയ്യേറി വെച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളികൾ തിരികെ നൽകുക എന്നതാണ് ഉചിതം. മലങ്കരസഭയ്ക്കൊപ്പം നിലകൊള്ളാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിശ്വാസിസമൂഹത്തെ അടർത്തിമാറ്റരുത്. നിയമം നടപ്പാക്കിയ പള്ളികൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന വ്യാഖ്യാനം സമൂഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പള്ളികൾ യഥാർത്ഥ അവകാശികളിലേക്ക് വന്നുചേരുകയാണ് ചെയ്തത്. വ്യവഹാരരഹിത മലങ്കരസഭ എന്ന ഏവരുടെയും അഭിലാഷം പൂവണിയാൻ നമുക്ക് ക്രൈസ്തവ മാർഗത്തിലൂടെ ശ്രമിക്കാം. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പതിറ്റാണ്ടുകളായി മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നതും ഇതേ ആശയമാണ്.

His Holiness Baselios Marthoma Mathews III Catholicos warmly welcomed by the heads of sister churches in Germany.

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ 60-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ കൊടിയേറ്റ് കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത നിർവഹിച്ചു.

ഈ ലക്കം പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ചരമ വജ്ര ജൂബിലി പ്രത്യേക പതിപ്പ് ആയതിനാൽ ചില സ്ഥിരം പംക്തികൾ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

Published by Dr. Yuhanon Mar Diascoros Metropolitan on behalf of MOSC Media Department

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

സഭാപിതാക്കന്മാർ

ആർദ്രവും സൗമ്യവുമായ ഒരു സാന്നിധ്യം

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ സന്യാസത്തിന്റെയും ഭാരതീയമായ ഋഷിപാരമ്പര്യത്തിന്റെയും മനോജ്ഞമായ സമ്മേളനമാണ് പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയിൽ നാം കാണുന്നത്. ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രശസ്തമായ പാമ്പാടിക്കടുത്ത് പൊത്തൻപുറം മലയിൽ 1914-ൽ കുടിൽകെട്ടി കാനനവാസം തുടങ്ങിയ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ എന്ന സന്യാസി വൈദികൻ ലാളിത്യവും ജീവിതവിശുദ്ധിയും മനുഷ്യസ്നേഹവും മുൻനിർത്തിയാണ് തപസ്സാരംഭിച്ചത്.

പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത നിശ്ശബ്ദവും പ്രകടനപരത ഒട്ടും തീണ്ടാത്തതുമായിരുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമോ വാഗ്‌വിലാസമോ ഇല്ലാത്ത ആ താപസൻ തന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന അരുണാചലത്തിലെ രമണ മഹർഷിയെപ്പോലെ സ്വച്ഛവും ആർദ്രവുമായ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടു ലോകത്തിനു പ്രകാശം നൽകി. ഇത്തരം ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതശൈലി ഇന്നു മിക്കവാറും നമുക്ക് അന്യമായിക്കഴിഞ്ഞു. ദശലക്ഷങ്ങളുടെ മാധ്യമപരസ്യങ്ങളിലും ശബ്ദമലിനീകരണമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രഭാഷണ കസർത്തുകളിലും അത്ഭുതരോഗശാന്തി മേളകളിലുമാണ് ക്രിസ്തീയ ആദ്ധ്യാത്മികത എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ, പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലെയുള്ളവരിൽനിന്നു പ്രസരിച്ച സൗമ്യദീപ്തിയുടെ ഉറവിടം ഏതാണെന്നു കൂടി അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക സാധനകൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപാരമ്പര്യത്തിലെ ഉപവാസവും നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയുമായിരുന്നു. അവയിലൂടെ ലഭിച്ച ആത്മീയസിദ്ധികളെ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി പരസ്യപ്പെടുത്താനോ ജനക്കൂട്ടത്തെ ആകർഷിക്കാനോ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചില്ല. സ്വന്തം സുഖങ്ങൾ പരിത്യജിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന തിരുമേനിയിൽ ആർദ്രമായ മനുഷ്യസ്നേഹവും അനുകമ്പയുമാണ് എന്നും നിറഞ്ഞുനിന്നത്.

സഭയുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും ഒരു സന്യാസിയുടെ നിസ്സംഗതയും അതിലളിതമായ ജീവിതശൈലിയും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും നിലനിർത്തി. തന്റെ നാഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താ, അന്നന്നേയ്ക്കുള്ള ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. നാളെയെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ഭാരപ്പെടാതെ, അത്താഴത്തിനു കഷ്ടിച്ചു വച്ചിരുന്ന അരി പോലും എടുത്ത് അഗതികൾക്കു കൊടുത്ത സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

'അതിഥി ദേവോ ഭവഃ' എന്ന ഭാരതീയ തത്വം തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആണിക്കല്ലായി പാമ്പാടി തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചു. ആഡംബര പൂർണ്ണമായ വിരുന്നുകളിലൂടെയല്ല അദ്ദേഹം അതിഥിസൽക്കാരം ആചരിച്ചത്. അഗതികളോടും നിരാശ്രയരോടും ദുഃഖിതരോടുമുള്ള ആർദ്രമായ ഏകീഭാവത്തിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം അതു സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചത്. ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന നായ്ക്കളും അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ കരുതലും വാത്സല്യവും തിരുമേനിയിലൂടെ അനുഭവിച്ച സംഭവങ്ങൾ ഇന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. അരമനയിൽനിന്നു റബർഷീറ്റ് മോഷ്ടിച്ച യുവാവിനെ ആളുകൾ തൊണ്ടിയോടെ പിടിച്ചു തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ആ പിതാവ് മോഷ്ടാവിന്റെ ജീവിതകഥയൊക്കെ തിരക്കി അനുകമ്പയോടെ പറഞ്ഞു: "കുഞ്ഞേ, മോഷണം പാപമാണ്. ഇനി മോഷ്ടിക്കരുത്. നിന്റെ തലയിലിരിക്കുന്ന റബർ നീ എടുത്തുകൊള്ളൂ. അതു വിറ്റ് ആ പണം കളയാതെ എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കണം. ദൈവം നിന്നെ കാക്കട്ടെ." വിക്ടർ യൂഗോവിന്റെ 'പാവങ്ങളി'ലെ മെത്രാൻ, പാമ്പാടി തിരുമേനിയിലൂടെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചു. പാവങ്ങളായ മനുഷ്യരും ആകാശപ്പറവകളും മൃഗങ്ങളും മരങ്ങളും മോഷ്ടാക്കളും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് അതിഥികളായിരുന്നു.

മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ ദുരിതപൂർണ്ണമാക്കുമ്പോൾ മതങ്ങളുടെ അന്തഃസത്തയറിഞ്ഞ് മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്പര ബഹുമാനത്തിന്റെയും സാന്ത്വനസ്പർശം നൽകുന്നവരും നമ്മുടെ

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ് ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ച് കേരളത്തിലെത്തിയ ഇന്തോനേഷ്യൻ ചിത്രകാരനായ ബോറിസ് സത്യവാൻ 2001-ൽ വരച്ച ഐക്കൺ. ആശയം: ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്. തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യം അനുഭവിച്ചിരുന്ന അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന പെൺപട്ടി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കുന്നതാണ് രംഗം. ഒരു പട്ടിക്കുഞ്ഞിനെ വാത്സല്യപൂർവ്വം തിരുമേനി കൈകളിലേന്തിയിരിക്കുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ പാമ്പാടി ദയറാ ചാപ്പൽ. തിരുമേനി വിളിച്ചാലുടൻ പറന്നെത്തുമായിരുന്ന പ്രാവുകളിൽ ഒന്ന് ദേഹത്തിരിക്കുന്നു. എം. ജി. എം. അഭയ ഭവൻ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ദയറായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അശരണയായ വല്യമ്മച്ചിയെ തിരുമേനി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ദയറാ മുറ്റത്തുനിന്ന പ്ലാവാണ് ഫലസമൃദ്ധിയോടെ ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്.

ലോകത്തിലുണ്ട്. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ഗുരുവായിരുന്ന മഠത്തിലാശാനും ശിഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഹൃദയസ്പർശിയാണ്. ക്രൈസ്തവനായ ശിഷ്യന്റെ ആത്മീയതയുടെ ആഴമറിഞ്ഞ ഹൈന്ദവനായ ഗുരു, തന്റെ ശിഷ്യനു പർണശാല കെട്ടി ധ്യാനിക്കാൻ കൊടുത്ത സ്ഥലമാണ് പൊത്തൻപുറം കുന്ന്. ഗുരുവിന്റെ കുടുംബവും ശിഷ്യനായ മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള ഹൃദയബന്ധം മഠത്തിലാശാന്റെ പൗത്രനും കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസ് വകുപ്പ് അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്ന ഡോ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ആർദ്രമായ ഭാഷയിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ഉപദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ അക്ഷരംപ്രതി ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ തിരുമേനി നിറവേറ്റിയ പല സന്ദർഭങ്ങൾക്കും താൻ ദൃക്സാക്ഷിയായിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി സ്മരണികയിൽ ഡോ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള എഴുതി: "ആർഷഭാരത സംസ്കാരവും ക്രിസ്തീയ സംസ്കാരവും മഹനീയമായ രീതിയിൽ സമന്വയിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി. ഋഷിതുല്യമായ ജീവിതം, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കണമെന്ന ഉൽക്കടമായ, തീവ്രമായ അഭിവാഞ്ഛയോടുകൂടി നയിച്ച ജീവിതം."

അപ്പം ഇന്നു തരേണമേ

പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ലേഖകന്റെ ബാല്യകാല സ്മരണകളിൽ മായാതെ കിടക്കുന്നത്. സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികളായിരുന്ന ഞങ്ങൾ അദ്ധ്യാപകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും പൊത്തമ്പുറംകുന്ന് കയറി തിരുമേനിയെ കണ്ട് കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കൊച്ചുകുട്ടികളായ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയായി അരികെ വിളിച്ച് 'ആകാശത്തിലുള്ള ബാവാ' എന്ന പ്രാർത്ഥന തിരുമേനി ചൊല്ലിച്ചതോർക്കുന്നു. ചൊല്ലി വന്നപ്പോൾ ചിലർ, 'ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അപ്പം എന്നും തരണമേ' എന്ന് ചൊല്ലി. മറ്റു ചിലർ 'ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നും എന്നും തരേണമേ' എന്നു ചൊല്ലി. അപ്പോഴെല്ലാം നേർത്ത ശാസനയിലൂടെ തിരുമേനി ഞങ്ങളെ തിരുത്തി; 'ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് തരേണമേ' എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു.

സ്വന്തം കബറിടത്തിലെ വിശ്രമം

തിരുമേനിയെ സംസ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള കബർമുറി താൻ കാലം ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ തീർത്തിട്ടിരുന്നു. ഒരു വേനൽക്കാലത്ത് തിരുമേനിയെ കാണാൻ ചെന്ന ഞങ്ങൾ കണ്ടത് സ്വന്തം കബർമുറിയിൽ കട്ടിലിട്ട് അതിലിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന തിരുമേനിയെയാണ്. കൊച്ചുകുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ അത്ഭുതം തോന്നിച്ച ഒന്നായിരുന്നു ഇത്. സാധാരണഗതിയിൽ ശവക്കോട്ടകളേയും കല്ലറകളേയും ഭയത്തോടെ കാണുകയും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള കെട്ടുകഥകൾ ഉൾക്കിടിലത്തോടെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാലമനസ്സുകൾക്ക് തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തി വിചിത്രമായിത്തോന്നി. സ്വന്തം കബറിനു മുകളിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം വിശ്രമിക്കുന്ന വിചിത്ര മനുഷ്യൻ! അതിന്റെയർത്ഥം അന്നൊരിക്കലും കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നില്ല.

പിൽക്കാലത്ത് തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചും ആ സന്യാസിശ്രേഷ്ഠൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തിരുന്ന ആത്മീയ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും കൂടുതലായി ചിന്തിച്ചപ്പോഴൊക്കെ, നിസ്സാരമെന്നു തോന്നിയ ഞങ്ങളുടെ ബാല്യകാലാനുഭവങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അർത്ഥവും ആഴവും കൈവരുന്നതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആരംഭകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില സുപ്രധാന ആത്മീയ മനോഭാവങ്ങളാണ് തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്. എങ്ങനെയാണ് സഭ ചരിത്രത്തെയും കാലത്തെയും സമയത്തെയും വീക്ഷിച്ചത് എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം ഇവിടെ കാണാം. ഋജുരേഖയിൽ നീണ്ടുനീണ്ടു കിടക്കുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ് കാലത്തെ മിക്ക ആളുകളും മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ linear view എന്നു വിളിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രവീക്ഷണത്തെ ആദിമസഭ പൂർണ്ണമായും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. 'ഇന്നത്തേക്കുള്ള അപ്പം' മാത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന സഭയ്ക്ക് നമ്മുടെ ജീവന്റെ ക്ഷണികതയെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിലുള്ള ലളിതവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ആശ്രയംമൂലം ഈ ക്ഷണികതാബോധം ഒരിക്കലും വ്യർത്ഥതാബോധമായി മാറിയില്ല. 'നാളെ 'യെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക അബോധമനസ്സിൽനിന്നുപോലും തുടച്ചുകളഞ്ഞ് ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളേയും വയലിലെ പൂക്കളേയും നോക്കി പഠിക്കാൻ കർത്താവ് ഉപദേശിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലചിന്തകൾ

സ്ഥാപനങ്ങളും സമ്പത്തും ലൗകികശക്തിയും അഹങ്കാരത്തോടെ കാണിച്ചു മത്സരിക്കുന്ന മതങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനും ഈശ്വരസൃഷ്ടിക്കു മുഴുവനും ശാപമായിത്തീരുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും തെളിനീരൊഴുക്കുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലുള്ള നിഗൂഢമായ ഉറവകൾ നമ്മുടെ ലോകത്തിനു പ്രത്യാശയുടെ കുളിർമ നൽകുന്നു.

നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല. ഇന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലാണ് എന്ന സമ്പൂർണ്ണബോധം മൂലം നാളെത്തേയ്ക്ക് കരുതിവെയ്ക്കാതെ പരിശുദ്ധനായ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ആവശ്യക്കാർക്ക് വാരിക്കൊടുത്തു. നിൽക്കാത്ത പ്രവാഹമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നതും മനുഷ്യബോധത്തിന്മേൽ ചെങ്കോൽ നടത്തുന്നതുമായ 'കാല'ത്തെ നിഷേധിച്ച സുശക്തമായ പുരാതന ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്നു തിരുമേനി. കാലം കാലന്റെ സഹചരനാണല്ലോ. കാലത്തെ നിഷേധിക്കുക വഴി മരണത്തെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനി നിഷേധിച്ചത്.

വർത്തമാനത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്ന ഭാവി

ഭൂതകാലം, വർത്തമാനകാലം, ഭാവികാലം ഇങ്ങനെ കാലത്തെ മൂന്നായി തിരിച്ചുകാണുന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു വിധത്തിൽ കാലപാശത്താൽ ബന്ധിതരാണ്. ഭൂതകാലത്തിന്റെ നഷ്ടബോധവും കുറ്റബോധവും, അനിശ്ചിതമായ ഭാവി നൽകുന്ന ആശങ്കയും മരണഭയവും വർത്തമാനകാലത്തെ ദുസ്സഹവും ദുരിതപൂർണ്ണവുമാക്കുന്നു.

പിന്നെ, എങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്തീയ സഭ ഭാവിയെക്കാണുന്നത്? ഏതർത്ഥത്തിലാണ് നാം പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്? കബർമുറിയിൽ കട്ടിലിട്ട് അതിലിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ അനുഭവം ഇതിനുത്തരം നൽകുന്നുണ്ട്. മരണത്തോടുള്ള വികലമായ ആസക്തി (Necromanica) യല്ല നാമിവിടെ കാണുന്നത്. മനുഷ്യായുസ്സിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും പരമമായ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രകാശപൂർണ്ണമായ ബോധമാണ് ഇവിടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിലൂടെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രത്യാശയും പ്രകാശവും നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ഉറപ്പു നൽകുന്നു. അത് അനിശ്ചിതമോ മരണത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നതോ ആയ ഭാവിയല്ല, പ്രത്യുത സുനിശ്ചിതവും മരണത്തെ മറികടക്കുന്നതുമായ ആത്യന്തിക ഭാവിയാണ്. ഈ ഭാവിയിൽ കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്നവർ ആകുലചിന്തയിൽനിന്നും വ്യർത്ഥതാബോധത്തിൽനിന്നും മരണഭയത്തിൽനിന്നും വിമുക്തരായിരിക്കും. ഈ ഭാവി നമ്മുടെ വർത്തമാനകാലത്തെ പ്രകാശമാനവും സന്തോഷപൂർണ്ണവുമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള യഥാർത്ഥ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്തർദർശനം മൂലം തന്റെ ജീവനെ ഭാസുരമാക്കിയ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി.

സന്യാസത്തിന്റെ പുനരാഗമനം

"ഇന്നത്തെ അപ്പ"ത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ആവശ്യപ്പെടുകയും തന്റെ അന്തിമലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക് നിമിഷംപ്രതി ഉറ്റുനോക്കുകയും ചെയ്ത തിരുമേനി കാലത്തെയും ചരിത്രത്തെയും അതിന്റെ സാധാരണ അർത്ഥത്തിൽ നിരാകരിച്ചു. അവയ്ക്ക് തികച്ചും പുതിയൊരർത്ഥം കൊടുത്തുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തീയമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അവയെ സ്വീകരിച്ചു. കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞതുപോലെ, ലോകത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ലോകത്തിന്റേതല്ലാതെ ജീവിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് തിരുമേനി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ആദിമസഭയുടെ കാലത്തോടും ചരിത്രത്തോടുമുള്ള പ്രത്യേക വീക്ഷണം കുറെശ്ശെ നഷ്ടപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അതേറ്റുവാങ്ങിയത് സഭയിലുണ്ടായ സന്യാസപ്രസ്ഥാനമാണ്. കാലത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തെ നിഷേധിച്ച് നിത്യമായ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവം ഇവിടെ വച്ചു തന്നെ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനം സന്യാസികളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. സഭയ്ക്കും മനുഷ്യസമൂഹത്തിനും അതുമൂലമുണ്ടായ നന്മകൾ നിരവധിയാണ്. ഈ പുരാതന സന്യാസപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആധുനിക കാലത്തെ അപൂർവ്വ കണ്ണികളിലൊന്നായിരുന്നു പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി.

സ്ഥാപനങ്ങളും സമ്പത്തും ലൗകികശക്തിയും അഹങ്കാരത്തോടെ കാണിച്ചു മത്സരിക്കുന്ന മതങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനും ഈശ്വരസൃഷ്ടിക്കു മുഴുവനും ശാപമായിത്തീരുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും തെളിനീരൊഴുക്കുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലുള്ള നിഗൂഢമായ ഉറവകൾ നമ്മുടെ ലോകത്തിനു പ്രത്യാശയുടെ കുളിർമ നൽകുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

ഭാരതപൈതൃകത്തിലടിയുറച്ച ക്രൈസ്തവ ഗുരുശ്രേഷ്ഠൻ

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ

നാലു പതിറ്റാണ്ടോളം വൈദികസെമിനാരി അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന എനിക്ക്, ബാല്യകാലസ്മരണകളിൽ നിറംപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് വർഷംതോറും രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടത്തുന്ന പദയാത്രകളാണ്. അതിന് ഞാൻ എന്റെ അമ്മയോട് ഏറ്റവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് 14 വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനി കാലംചെയ്തത്. പൊത്തമ്പുറത്തുനിന്ന് നാലുനാലര മൈലകലെ ആയിരുന്നു എന്റെ വീട്. അരിയാഹാരത്തേക്കാൾ കപ്പയും, ചക്കയും കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്ന ഒരു കർഷകകുടുംബത്തിലെ കുട്ടിയെന്ന നിലയ്ക്ക് വല്ലപ്പോഴും പലഹാരം കഴിക്കുന്നതിന്റെ സന്തോഷവും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ അമ്മ കരയുന്നതു കണ്ടിട്ടുള്ളതിന്റെ സങ്കടവും, ഒരുപോലെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങുന്നു. അമ്മയെന്തിനാണ് കരയുന്നതെന്നൊന്നും ചോദിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയോ ധൈര്യമോ എനിക്കില്ലായിരുന്നു. അമ്മമാർ കരയുമ്പോഴാണ് മക്കൾ വളരുന്നതെന്നു മാത്രം ഞാൻ കരുതി. പക്ഷേ, അധികം കരഞ്ഞി ട്ടുള്ളതിന്റെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നിൽ ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അമ്മ ഒത്തിരി വെളുപ്പിന് എഴുന്നേറ്റ് വീട്ടിലെ ജോലി മുഴുവൻ തീർത്ത്, എന്നെ കുളിപ്പിച്ചൊരുക്കി, പൊത്തമ്പുറത്തിന് നടന്നുപോകും. അമ്മയ്ക്ക് രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു ആ യാത്രയിൽ. ഒന്ന്, പൊത്തമ്പുറം പള്ളിയിൽ കുറെ സമയം കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുക. രണ്ട്, പാമ്പാടി തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ തലയിൽ കൈവെച്ച് പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുക.

പൊത്തമ്പുറത്ത്, എന്റെ കുഞ്ഞുമനസ്സിനെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കാഴ്ച, ഒത്തിരി പ്രാവുകൾ പള്ളിക്കു സമീപം കാണപ്പെടുന്നതായിരുന്നു. പള്ളിയകത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ കുറുകലിന്റെ ശബ്ദവും, എന്റെ അമ്മയുടെ തേങ്ങലിന്റെ ശബ്ദവും, മനസ്സിൽ ഒരു പ്രത്യേകഭാവം ചമയ്ക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, പൊത്തമ്പുറം പദയാത്രയ്ക്ക് എന്റെ കൊച്ചുമനസ്സിൽ മൂന്നു വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടെണ്ണം പ്രധാനങ്ങളും ഒരെണ്ണം അതിപ്രധാനവും ആയിരുന്നു. പ്രധാനങ്ങളായ രണ്ടിൽ ഒന്ന്, പള്ളിക്കകത്ത് വടക്കുകിഴക്കായി അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന മുറി തുറന്നു കാണുക എന്നതായിരുന്നു. പാമ്പാടി തിരുമേനി തനിക്കായി പണിതിട്ടിരിക്കുന്ന കബർമുറിയായിരുന്നു അത്. അത് തുറന്നു കാണാൻ ദയറായിലെ ആളുകളാരെങ്കിലും സഹായിക്കണം. അവരതു തുറന്നു കാണിക്കുമ്പോൾ, ആ ഇരുണ്ട മുറിയിൽ, തന്റെ കബർമൂടിയുടെ മുകളിൽ ഒരു കട്ടിലിട്ട് അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു ധ്യാനിക്കാറുള്ള പാമ്പാടി തിരുമേനിയോട് ഭയവും ഭക്തിയും ഏറുമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യം, പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ തിരുമേനി വിശേഷം തിരക്കി തലയിൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു സുഖം അനുഭവിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേതും, അതിപ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യം, തിരുമേനി ഒരിക്കലും മുടക്കാതെ തരുമായിരുന്ന പലഹാരങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ബിസ്ക്കറ്റും, പഴവും, നെയ്യപ്പവും, വട്ടയപ്പവും, അവലു വിളയിച്ചതും ഒക്കെ ആ പലഹാരങ്ങളിൽപെടും. ഓർത്തുനോക്കുമ്പോൾ, ഒരിക്കൽപോലും തിരുമേനി അവിടെ ഉണ്ടാകാതെ ഇരുന്നിട്ടില്ല എന്നതും, തിരുമേനി എന്തെങ്കിലും തരാതെ വിട്ടിട്ടില്ല എന്നതും അത്ഭുതം ഉളവാക്കുന്നു. തിരിച്ചുപോരുമ്പോൾ, മനസ്സുനിറഞ്ഞ ശാന്തി, കൈമുതലുള്ള നടത്തയ്ക്കായി കാലുകൾക്ക് ബലമേറുമായിരുന്നു.

ഇന്ന്, പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ദേഹവിയോഗത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി വേളയിൽ, ആ പരിശുദ്ധപിതാവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, “ഭാരപൈതൃകത്തിലടിയുറച്ച ക്രൈസ്തവ ഗുരുശ്രേഷ്ഠൻ” എന്നാണ്. ലോകസംസ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ നമുക്കൊരുകാര്യം മനസ്സിലാകും. പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളിൽ പലതും തകർന്നടിഞ്ഞപ്പോൾ, തകരാതെ നിൽക്കുകയാണ് ഭാരതസംസ്കാരം എന്ന്. എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും,

ഏതെല്ലാം വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടാലും, ഭാരതപൈതൃകം ഗരിമയോടെ നിലനിൽക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളിൽ പലതും തകർന്നുപോയത്? ആർണോൾഡ് റ്റോയൻബി (1889–1975) എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ചരിത്രകാരൻ 23 സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉത്ഭവവും, വളർച്ചയും, പതനവും, പഠിച്ചിട്ടെഴുതി, അവ തകർന്നത് *സാന്മാർഗ്ഗികാധഃപതനത്താലും, മതസ്പർദ്ധയാലും* ആണെന്ന്. ഈ രണ്ട് വെല്ലുവിളികളും ഇന്ന് ഭാരതസംസ്കാരത്തെയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവയെ നേരിട്ടിട്ടുള്ളതും നേരിടുവാനുള്ളതുമായ ശക്തിമന്ത്രം എന്തെന്ന് രാഷ്ട്രപതി പ്രണബ് മുഖർജി 2015 ഒക്ടോബർ 18-നു രാഷ്ട്രത്തോട് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അയ്യായിരത്തിൽപരം വർഷത്തെ ഭാരതസംസ്കാര മുഖമുദ്ര ‘‘സഹിഷ്ണുത’’ (Tolerance) ആണെന്നായിരുന്നു ആ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ. ആർജ്ജനത്തിനും ആർത്തിക്കും പകരം വർജ്ജനവും സംയമനവും പാലിച്ചു വളരുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയും, വ്യത്യസ്തതകളുടെ സൗന്ദര്യം ധാർമ്മികപരിധികൾക്കുള്ളിൽ ആസ്വദിക്കുന്ന മനോഭാവവും, ഇന്നും ഭാരതത്തിന് കൈമോശം വന്നിട്ടില്ല. ഈ സംസ്കാരത്തനിമയോടിണങ്ങിയ ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഈ മണ്ണിലുണ്ട് എന്നതാണ് നമ്മെ അഭിമാനപുളകിതരാക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സഭാപൈതൃകം ചരിത്രപരമായി സൂക്ഷി

ക്കുന്ന നാലു വസ്തുതകൾ ലോകക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ അതിനെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നു:

1. ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയതയ്ക്ക്, ക്രിസ്തീയതയോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ട്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള അപ്പോസ്തോലിക പൈതൃകം കാത്തുപരിപാലിക്കുന്ന വളരെ കുറച്ചു സഭകളേ ലോകത്തുള്ളു. അവയിലൊന്നാണ് നമ്മുടേത്. രാഷ്ട്രശില്പിയും ഇന്ത്യയുടെ പ്രഥമ പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു തന്റെ ആത്മകഥയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്: “Christianity came to India as early as the first century after Christ, long before Europe turned to it, and established a firm foothold in South India” (p. 273).

“ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, അതായത് യൂറോപ്പ് അതിലേക്ക് തിരിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്തീയത ഇന്ത്യയിലെത്തി, ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ഒരു നല്ല അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു.”

2. ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയത, ഇവിടുണ്ടായിരുന്ന ഇതര സമൂഹങ്ങളാലും, ഭരണാധികാരികളാലും, പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു പകരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേട്, ക്നായിത്തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്, തരീസാപള്ളി ചെപ്പേടുകൾ മുതലായവ അക്കാര്യത്തിലുള്ള ചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

3. ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയതയ്ക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളും, പീഡനങ്ങളും, അധിനിവേശ ശക്തികളായി മാറിയ വിദേശക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നു. ആദ്യം പോർത്തുഗീസുകാരും, പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിമാരിൽ ചിലരും, ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭാധികാരികളിൽ ചിലരും, ഭാരതത്തിലെ തദ്ദേശീയ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചു.

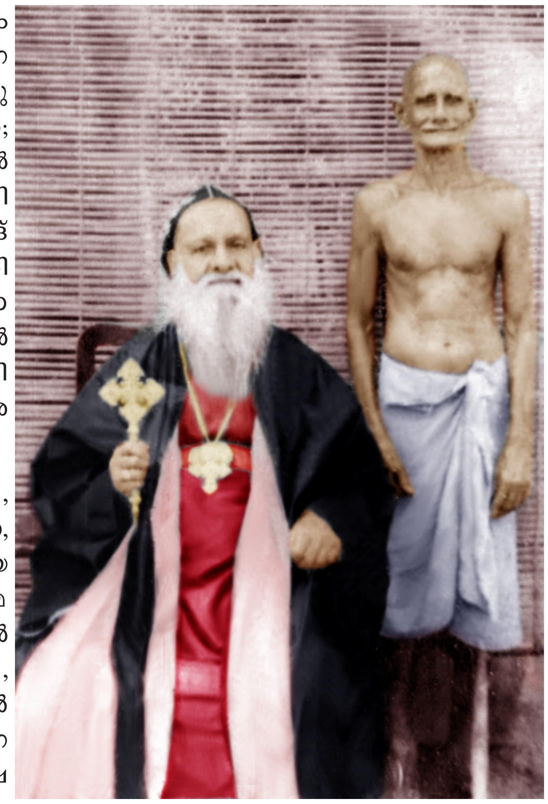
4. ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയതയുടെ സാക്ഷ്യശൈലിയിൽ മതസ്പർദ്ധ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം ഭാരതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രപതിയും ദാർശനികനുമായിരുന്ന ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “പൗരസ്ത്യ മതങ്ങളും പാശ്ചാത്യചിന്തയും” (Eastern Religions and Western Thought) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഭാരതത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പരാമർശിച്ചിപ്രകാരം പറയുന്നു: “The Syrian Christians, who have the longest Christian tradition in India, are opposed to proselytism” (p. 345). ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മതംമാറ്റപരിപാടിക്കെതിരാണ്.

ഈ നാലു വസ്തുതകളും സമന്വയിച്ച ഒരു സാംസ്കാരികപൈതൃകത്തെ പരിപോഷിപ്പിച്ച അനേക ഗുരുവരന്മാർ നമുക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ഗുരുവരന്മാരെക്കുറിച്ച്, മഹാകവി വള്ളത്തോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “പുരാണങ്ങൾ” എന്ന കാവ്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി:

“ഭാരതവർഷത്തിലെ പൂർവ്വതമൃഷീന്ദ്രന്മാർ
പാരിനുള്ളടിക്കല്ലു പാർത്തുകണ്ടറിഞ്ഞവർ
യോഗൈകനിരതന്മാർ, ഭോഗനിസ്പൃഹർ
പരിത്യാഗൈക ദ്രവീണന്മാർ
അവർതൻ വാസങ്ങളോ, പൊട്ടപുല്ലുകൾകൊണ്ടും
ശുഷ്ക്കപത്രൗഘം കൊണ്ടും, കെട്ടിമേഞ്ഞവയായി
പാഴ്ക്കുടിലുകളത്രെ, എങ്കിലുമവയിൽനിന്നങ്ങുകിട്ടിയ
മണിത്തങ്കങ്ങൾ മഹാർഘങ്ങൾ മറ്റെങ്ങുമലഭ്യങ്ങൾ
ചെങ്കോലു ദൂരത്തിട്ടു യോഗദണ്ഡെടുക്കുന്നു
പൊങ്കിരീടത്തെ ജഡാജൂഡമായ് മാറ്റീടുന്നു
സ്വർഗ്ഗവും തൃണപ്രായം നിങ്ങൾക്കീഭൂമിയിൽ
മൃഗ്യമായൊന്നേയുള്ളൂ സ്വാതന്ത്ര്യം സാക്ഷാൽ മോക്ഷം.”

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു ഋഷീന്ദ്രൻ ഉണ്ടായി; പരുമല തിരുമേനി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു ഋഷീന്ദ്രൻ ഉണ്ടായി; പാമ്പാടി തിരുമേനി.

കോട്ടയം ജില്ലയിൽ പാമ്പാടിയിലെ പൊന്തൻകാടുപിടിച്ച പൊത്തൻപുറത്ത് ഒരു പർണ്ണശാലകെട്ടിയ മഹാമുനി; തന്റെ അടുക്കൽ വന്നവർക്ക് വാരിക്കൊടുത്ത് മതിവരാഞ്ഞ മഹാദാതാവ്; പൂക്കളെയും, പൂമ്പാറ്റകളെയും, പ്രാവുകളെയും, പൈതങ്ങളെയും, പശുക്കളെയും, പട്ടികളെയും, പൂച്ചകളെയും, കാക്കകളെയും, കാടുകളെയും സ്നേഹിച്ച മഹർഷി; അജഗണങ്ങൾക്ക് എന്നും അരികിലുണ്ടായിരുന്ന അജപാലകൻ; ശരീരത്തോടെയിരുന്നപ്പോൾ ഓടിയെത്തി കൈമുത്തി ആശ്വസിച്ചതിന്റെ നൂറുമടങ്ങ് ആളുകൾ, കബറിടം മുത്തി സായൂജ്യമടയുന്ന ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യം; ഇങ്ങനെ പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ആ വിശുദ്ധിയുടെ വിശ്വരൂപത്തിന് വിശേഷണങ്ങൾ അനവധി.

1885 ഏപ്രിൽ 5-ന്, പാമ്പാടി പേഴമറ്റത്ത് ചാക്കോ, ഇളച്ചി ദമ്പതികൾക്കുണ്ടായ പത്തു മക്കളിൽ അഞ്ചാമനായി ജനിച്ച കുറിയാച്ചൻ എന്ന കുറിയാക്കോസ്, ദാരിദ്ര്യം അറിഞ്ഞ ഒരു കർഷക കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിലെ ഒരു കൊച്ചു പള്ളിക്കൂടവും, അവിടത്തെ ആശാനും, പലരുടെയും മനസ്സിലുള്ളതുപോലെ, പാമ്പാടി തിരുമേനി ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു പള്ളിവാതുക്കൽ സ്കൂളും അവിടത്തെ മഠത്തിലാശാൻ എന്ന സി. ജി. രാമൻപിള്ളയും എന്നും മനംനിറഞ്ഞു നിന്നു. മദ്ബഹാശുശ്രൂഷയ്ക്ക് കൂടുന്ന ഒരു പാവം ബാലനിൽ, ദൈവവിളിക്ക് യോഗ്യത തെളിയിച്ച യാദൃശ്ചികതയുടെ ഒരു കൊച്ചു കഥയുണ്ട്. പാമ്പാടിപള്ളിയുടെ മുറ്റത്ത് ആളുകൾ നടന്നുവരുന്നിടത്ത് ചാണകം കൈകൊണ്ട് വാരി തെങ്ങിൻചുവട്ടിലിട്ട ബാലനെ പള്ളിമേടയിൽ നിന്ന് ഒരു തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചു. കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ആയിരുന്നു ആ തിരുമേനി. പാമ്പാടി തിരുമേനിയെന്ന കൊച്ചുകുറിയാക്കോസ് ആയിരുന്നു ആ ‘വ്യത്യസ്തനാം’ ബാലൻ. പതിനാലാം വയസ്സിൽ ശെമ്മാശ്ശനായപ്പോൾ, കുപ്പായം തയ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള പണത്തിനുപോലും മാതാപിതാക്കൾ പണിപ്പെട്ടു. വൈദികപഠനത്തിനായി, കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ “ഉണ്ടുതാമസ”ത്തിന് ഫീസുകൊടുക്കുവാൻ വകയില്ലാത്തതിനാൽ താഴത്തങ്ങാടിയിൽ ഒരു ബന്ധുവീട്ടിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെനിന്ന് നടന്നുപോയി പഠിച്ചു. അന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനച്ചൻ, അതായത് പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ആയിരുന്നു പ്രധാന ഗുരു. കൂടെ, ചക്കരക്കടവിൽ യൗസേഫു മല്പാനും പഠിപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. കാലും മേലും വേദനിച്ചു പഠിക്കാൻ പോയതുകൊണ്ടാകാം, കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശൻ പഠിക്കേണ്ടതു പഠിക്കേണ്ടതുപോലെ ഭംഗിയായി പഠിച്ചു. ശെമ്മാശന്റെ സുറിയാനി കൈപ്പട അതിമനോഹരമായിരുന്നു. സെമിനാരിപഠനം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് വീട്ടിലെത്തിയ ശെമ്മാശൻ രണ്ടു കാര്യം തീരുമാനിച്ചുറച്ചിരുന്നു. ഒന്ന്, ഇനിമുതൽ തന്റെ താമസം പാമ്പാടി പള്ളിയിൽ ആയിരിക്കും, കാരണം പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് യാമപ്രാർത്ഥനകളും നോമ്പും ഉപവാസവും ധ്യാനവും നടത്തുന്നത് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയാനുഭൂതിയാണ്. രണ്ട്, ഒരു സന്യാസിപട്ടക്കാരനായി വേണം ശിഷ്ടായുസ്സ് കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ.

ദൈവത്തിലും അവിടുത്തെ അമിതബലത്തിലും ആത്മാവിന്റെ നങ്കൂരം ഉറപ്പിച്ചവന്, ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും പ്രാണവായു പോലെയാണ്. കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശന് അത് വിശുദ്ധിയുടെ സോപാനത്തിലെ പടവുകൾ താണ്ടിയ രാപകലുകളായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ്, ഒരിക്കൽ വല്ലാത്ത വറുതിമൂലം കുടിവെള്ളംപോലും വറ്റുന്ന അവസ്ഥ വന്നത്. ശെമ്മാശൻ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, നമുക്ക് മൂന്നു ദിവസം ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാം. മൂന്നാം ദിവസം ഒമ്പതാംമണി നമസ്കാരത്തോടെ ഉപവാസപ്രാർത്ഥന പൂർത്തിയാക്കി. എല്ലാവർക്കും, പള്ളിക്കുതാഴെ ചെത്തിമറ്റം വയലിൽ കഞ്ഞിയുണ്ടെന്ന് ശെമ്മാശൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് എല്ലാവരും അവിടെപ്പോയി, “കഞ്ഞിക്കുഴി”യിൽ നിന്ന് (ചെറിയ കുഴികളിൽ വാഴയില വച്ച്, കഞ്ഞി ഒഴിച്ച് വച്ചിരിക്കുന്നത്) പ്ലാവിലക്കരണ്ടികൊണ്ട് കഞ്ഞികുടിച്ച് തീരാറായപ്പോൾ അതാ ആകാശം ഇരുണ്ടു മഹാമാരി പെയ്തു.

എന്തിനേറെ, കഞ്ഞി തയാറാക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പാത്രങ്ങൾ, വയലിൽ പൊങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങി നീങ്ങി! ഭക്തനായ ശെമ്മാശനെക്കുറിച്ചുള്ള നാട്ടുകാരുടെ ധാരണ അവരുടെ ഉൾബോധ്യമായി. തങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ നടക്കുവാൻ ഒരു ദൈവപുരുഷനുണ്ടെന്ന് അവർ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സുവിശേഷത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു: "അവർ യരുശലേമിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു അവർക്കു മുമ്പായി നടന്നു; അവർ വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ഭയപ്പെട്ടു" (മർക്കോസ് 10:32).

പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യനാളുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള നിയോഗം കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശനാണുണ്ടായത്. ഗുരുവായ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനച്ചനാണ് ആ ദൈവികപദ്ധതിയുടെ നിർദ്ദേശകനായത്. ഏലിയാവിന്റെ പുതപ്പ് വാങ്ങുവാനുള്ള ഏലിശായുടെ നിയോഗമായി അതു പരിണമിച്ചു. 1902 നവംബർ 2-ന് 55-ാം വയസ്സിൽ കാലംചെയ്ത പരുമല തിരുമേനിക്ക് ദിവ്യദൃഷ്ടിയിൽ തന്റെ വിശുദ്ധ പിൻഗാമിയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം.

പാമ്പാടിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശനെ എത്രയും വേഗം ഒരു വൈദികനാക്കുവാനും, റമ്പാനാക്കുവാനും ഉള്ള ആലോചനകൾ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നടന്നു. പക്ഷെ, അത് നടപ്പിലായത് മൂന്നാലു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ്. അതിനു മുഖ്യകാർമ്മികനായത്, പിന്നീട് മലങ്കരയുടെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ആയ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയാണ്. സാത്വികതയുടെ പര്യായമായിരുന്ന മുറിമറ്റത്തിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് ഭയഭക്തി ബഹുമാനങ്ങളോടെ നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞിരുന്നത്, "മുറിമറ്റത്തിന് മുകളിലേക്ക് ഒരു ചരടുണ്ട്" എന്നാണ്. തിരുമേനി പാമ്പാടി പള്ളിയിൽ എത്തി, 1906 ജൂലൈ 28-ന്, 21 വയസ്സുള്ള കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശ്ശനെ വൈദികനായി പട്ടംകെട്ടി. പിറ്റെദിവസം തന്നെ നവവൈദികനെ, റമ്പാനാക്കി, ഒരു അപൂർവ്വചരിത്രം ചമച്ചു. അങ്ങനെ, പരുമലയിലെ പനിമലർസുഗന്ധം, പാമ്പാടിയിലെ പള്ളിപ്പരിസരത്തും പരക്കുന്നതുപോലെ പലർക്കും തോന്നാൻ തുടങ്ങി.

കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, തന്റെ വൈദികശുശ്രൂഷയുടെ അത്യുജ്ജ്വലഘട്ടത്തിലേക്കു കടന്നു. അത്, വൈവിധ്യമാർന്ന അജപാലന ശുശ്രൂഷയുടെയും, പുണ്യപരിശീലനത്തിന്റെയും കാലഘട്ടമായിരുന്നു. പാമ്പാടി പള്ളിയുടെ പുതുക്കിപ്പണിയും റമ്പാച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിനിടയിൽ പലപ്പോഴും, കോട്ടയത്ത് പഴയസെമിനാരിയിൽ എത്തുവാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സഭാന്തരീക്ഷം, 1908 മുതൽ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായിത്തുടങ്ങി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി നിരന്തര കത്തിടപാടുകൾ ആവശ്യമായി വന്നു. സുറിയാനിയിൽ അക്ഷരവടിവിലും, ആശയവിനിമയത്തിലും പ്രവീണനായ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ കത്തിടപാടുകളുടെ കാര്യസ്ഥനായി ഭവിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനും മറ്റും യരുശലേമിൽ പോയി മെത്രാൻസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകൾ തുടങ്ങി യാത്രയ്ക്കുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ പലതും പാമ്പാടിറമ്പാച്ചൻ ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്ക്, പാമ്പാടിയിലും ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളുടെ പല ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾക്കും റമ്പാച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനിവാര്യമായി വന്നു. പലപ്പോഴും "കാൽ"വണ്ടിയിലും, ചിലപ്പോൾ കാളവണ്ടിയിലും ആയിരുന്നു ഈ യാത്രകൾ.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും മറ്റും സ്ഥാനം ഏറ്റ് 1908-ൽ തന്നെ തിരിച്ചെത്തി. 1909-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ കാലം ചെയ്തു. താമസിയാതെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ എത്തി, പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസവും തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. സുറിയാനിയിൽ അനായാസം ഭക്തിനിർഭരമായി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട കുർബ്ബാനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷം ഉണ്ടായി. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം എന്തുകൊണ്ട് വിട്ടുപോയിയെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് തിരക്കി. മേൽസ്ഥാനികൾ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ വി. കുർബ്ബാനയിൽ, കർത്തൃപ്രാർത്ഥന അവർ ആരംഭിക്കുവാൻ കാർമ്മികൻ ഇടം നൽകും. അത് അന്നു നടന്നില്ല. കാര്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, കുറ്റബോധത്തോടെ, നിഷ്ക്കളങ്കമായി ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "സത്യത്തിൽ ഞാനപ്പോൾ ആകാശത്തിലുള്ള ബാവായുടെ അടുക്കലാണെന്ന് വിചാരിച്ച്, അത് അങ്ങു ചൊല്ലിപ്പോയി. ബാവാ ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഓർത്തില്ല" (നമ്മുടെ വൈദികർ ഈ നിഷ്ക്കളങ്ക മറുപടിയെ മുതലെടുക്കാതിരിക്കട്ടെ).

1911-ൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കുന്ന കല്പന ഇറക്കി. സഭയിൽ രണ്ടു കക്ഷികൾ രൂപപ്പെട്ട്, തുറന്ന കലഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായി. പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിലും അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടായി. റമ്പാച്ചൻ പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ കയറരുതെന്നുള്ള കോടതി നിരോധനത്തോളം കാര്യങ്ങൾ എത്തി. ഹൃദയവേദനയോടെ റമ്പാച്ചൻ പറഞ്ഞു: "പട്ടിക്ക് പള്ളിമുറ്റത്തുകൂടി നടക്കാം. നരിച്ചീറിനു പള്ളിയകത്തു പറക്കാം. പക്ഷെ എനിക്കു മാത്രം...." തളർന്നു പോയാലും, തകർന്നു പോകുവാൻ തമ്പുരാൻ ഇടയാക്കാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. റമ്പാച്ചനും തളർന്നുവെങ്കിലും തകരുവാൻ ദൈവം ഇടയാക്കിയില്ല.

സഭാപ്രശ്നത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോടൊപ്പം നിലകൊണ്ട കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ തന്റെ സഭാസ്നേഹം തീവ്രവാദത്തിൽ തെളിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം സൗമ്യനായിരുന്നു. തീവ്രമായ കക്ഷിവികാരം ഇളക്കിവിടുന്ന പലരുടെയും സ്വകാര്യഅജണ്ട തനിക്ക് വേണ്ടായെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. 1911-ൽ കൂടിയ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ, വാകത്താനത്തു കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനോടും (പിന്നീട് രണ്ടാം കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ഒന്നാമൻ), കുറിച്ചി കല്ലാശ്ശേരിൽ പുന്നൂസ് റമ്പാനോടും (പിന്നീട് മൂന്നാം കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ) ഒപ്പം, പാമ്പാടി പേഴമറ്റത്ത് കുറിയാക്കോസ് റമ്പാനേയും മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. കലുഷിതമായ സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ നാട്ടിലുള്ള ചിലർ തന്നോട് ദുർമുഖം കാണിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ റമ്പാച്ചന് ഏറെ വേദനയായി. സ്വസ്ഥമായി, സ്വന്തമായി ഒരു പർണ്ണശാല കെട്ടുവാൻ എവിടെ സ്ഥലം? ആരു സഹായിക്കും? അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദന ആദ്യം വായിച്ചെടുത്തതും പരിഹരിച്ചതും ഗുരുവായ മത്തിലാശാൻ ആയിരുന്നു. ആ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം ഉദാത്തമായ ഒരു ഗുരുശിഷ്യബന്ധമായിരുന്നു. സാമാന്യം വലിയ ഒരു ഭൂവുടമ കൂടിയായ ഗുരു, പൊത്തൻപുറം കുന്നിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന 12 ഏക്കർ സ്ഥലം, പ്രിയ ശിഷ്യന് എഴുതിക്കൊടുത്തു. റമ്പാച്ചനുവേണ്ടി ഭക്തജനങ്ങൾ ഒരു ആശ്രമം ഒരുക്കി.

ഓലമറച്ച്, ഓലമേഞ്ഞ്, ചാണകം മെഴുകിയ ആശ്രമത്തെ, ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവ സന്യാസിയായ തീബ്സിലെ പൗലൂസിന്റെ ഗുഹയോടും, ക്രൈസ്തവാശ്രമ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ അന്തോനിയോസിന്റെ വാസസ്ഥലത്തോടും, ആദ്യ സന്യാസസമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായ പക്കോമിയോസിന്റെ ആശ്രമത്തോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞുകാണും. താമസിയാതെ ഒരു ദയറാക്കെട്ടിടം തന്നെ അവിടെ പണി ആരംഭിച്ചു. സഹായങ്ങൾ പല വഴികളിലായി വന്നെത്തി. മാർ കുറിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ കെട്ടിടം സമർപ്പിച്ചു. ആ കെട്ടിടമാണ് ദയറാപള്ളിയുടെ തെക്കുവശത്ത് നാമിന്നുകാണുന്ന പൈതൃകമന്ദിരം. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു താത്ക്കാലിക ദേവാലയവും, പിന്നീട് സ്ഥിരമായ ഒരു ദേവാലയവും നിർമ്മിച്ചു (ആ ദേവാലയസ്ഥാനത്ത് സമീപകാലത്ത് പുത്തൻ ദേവാലയം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഇന്നു കാണുന്നത്). യാമപ്രാർത്ഥനകളും, വി. കുർബ്ബാനാനുഷ്ഠാനവും നടക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ പൊത്തൻപുറം ഒരു പുണ്യതീർത്ഥമായി മാറി. ആ കുന്നിന് വട്ട

ശ്ശേരിൽ തിരുമേനി "താബോർ" എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തത് അർത്ഥവത്തായി. സ്വർഗ്ഗവും, ഭൂമിയും, മാലാഖമാരും, വാങ്ങിപ്പോയവരും, ജനസഞ്ചയങ്ങളും, അവിടെ സമ്മേളിച്ച താബോറായി അവിടം. ആത്മീയ സമാധാനം തേടിയെത്തുന്നവർക്ക് മനഃശാന്തി, ആതുരർക്ക് അഭയകേന്ദ്രം, വിശപ്പ് ശമിക്കേണ്ടവർക്ക് വയറുനിറച്ചാഹാരം, പക്ഷിമൃഗാദികൾക്ക് നിർഭയമായ ഒരു ആവാസകേന്ദ്രം, നാനാജാതിമതസ്ഥർക്ക് ഒരു മതസൗഹൃദവേദി, സഭാശുശ്രൂഷകർക്ക് സമ്പൂർണ്ണ പരിശീലനകേന്ദ്രം, ഇങ്ങനെയെല്ലാമായ പൊത്തൻപുറം സാവധാനത്തിൽ ഒരു പുത്തൻപുരമായി മാറി.

സഭാപൈതൃകത്തിലൂടെ ലഭിച്ച ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചിട്ടയോടും ക്രമമായും നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ദേവാലയം; ആരെപ്പോൾ കടന്നുവന്നാലും അവരെ ആത്മശരീരമനസ്സുകളിൽ പരിചരിക്കുന്ന ഒരിടം. ഇതു രണ്ടുമായിരുന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പാമ്പാടിയിലെ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചന്റെ സ്വപ്നസാക്ഷാൽക്കാരം. അതിനു രണ്ടിനും ഇന്നും മങ്ങലേൽക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്, പൊത്തമ്പുറം ദയറായുടെ ചൈതന്യം. മിതഭാഷിയും, ജ്ഞാനിയും, സൗമ്യനും, എളിമയുടെ നിറകുടവും ആയ റമ്പാച്ചന് എല്ലാവരും സ്വന്തമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ റമ്പാച്ചൻ എല്ലാവർക്കും സ്വന്തമായിതീർന്നു. തനിക്ക് ലഭിക്കുന്നതെല്ലാം ആർക്കെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്ന ഒറ്റ നിർബന്ധമേ റമ്പാച്ചന് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അടുത്തു പരിചരിച്ചവരിൽ ചിലർക്ക് ഈ നിർബന്ധത്തോട് അമർഷം തോന്നിയ നിമിഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർക്കും ആ നിർബന്ധത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തല നമിക്കേണ്ടിവന്നു. കാരണം അവർ കണ്ടറിഞ്ഞു, മരുഭൂമിയിൽ പറന്നിറങ്ങിയ മന്നയും കാടപ്പക്ഷിയും, ഏലിയാവിനെ തീറ്റിയ കാക്കയും, സറെപ്തയിലെ വിധവയെ കരുതിയ ദൈവപുരുഷനും ഒക്കെ തങ്ങളുടെ സമീപത്തുതന്നെ ഉണ്ടെന്ന്.

23 വർഷം റമ്പാനായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചനെ ഒരു ദിവസം അല്പം കാർക്കശ്യഭാവത്തോടെ ഗുരുവും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വിളിച്ചുവരുത്തി ആജ്ഞാപിച്ചു; മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന്. തിരുവായ്ക്ക് എതിർവാ ഇല്ലാത്ത രീതിയിൽ അതനുസരിക്കേണ്ടി വന്നു. 1929 ഫെബ്രുവരി 16-ന് കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായാൽ കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന നാമത്തോടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.

"ഗ്രീഗോറിയോസ്" എന്ന പേര് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പേരിന്റെ അർത്ഥം "ഉണർന്നിരിക്കുന്നവൻ" അഥവാ "ജാഗ്രതയുള്ളവൻ" എന്നാണ്. പേരിനെ അന്വർത്ഥമാക്കി, കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി 36 വർഷം ജാഗ്രതയോടെ അജപാലനം നിർവ്വഹിച്ചു. പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറാ തന്നെയായിരുന്നു ആസ്ഥാനം. അങ്ങനെ "പാമ്പാടി റമ്പാച്ചൻ", "പാമ്പാടി തിരുമേനി" ആയി. ഒരു കാര്യം എല്ലാവരും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചനിലെ ശോഭയുള്ള പട്ടക്കാരൻ, കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിലും അതിശോഭയോടെ ജീവിച്ചു. അധികാരവും, ഭരണവും, പണവും, "പ്രോഗ്രാമും" ആരെയെല്ലാം എങ്ങനെയെല്ലാം മാറ്റിമറിക്കുന്നുവെന്നതിന് കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. രാമായണത്തിൽ ഒരു മുനിയുടെ കഥയുണ്ട്. സീത രാമനോട് പറഞ്ഞ കഥയാണ്. ഒരു മാമുനിയുണ്ടായിരുന്നു. ഭക്തികൊണ്ടും സിദ്ധികൊണ്ടും ശോഭിച്ച അദ്ദേഹത്തോട് ദേവേന്ദ്രനുപോലും അസൂയയായി. ഒടുവിൽ ദേവേന്ദ്രൻ ഒരു പട്ടാളക്കാരന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് തന്റെ ഒരാവശ്യം മുനിയോടറിയിച്ചു. തനിക്ക് അടുത്തൊരിടത്ത് ഒന്നു പോയിവരുന്നതുവരെ തന്റെ വിശേഷപ്പെട്ട വാൾ, മുനി ഒന്നു സൂക്ഷിക്കണം എന്ന്. ഭക്തന്റെ ആവശ്യം മുനി സമ്മതിച്ചു. വാൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി അത് തുടച്ച് വൃത്തിയാക്കുവാനും മുനി ശ്രദ്ധിച്ചു. പട്ടാളക്കാരൻ വന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ വാൾ തിരിച്ച് കൊടുക്കുവാനുള്ള ശ്രദ്ധകൊണ്ട്, മുനി തന്റെ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളേക്കാൾ, വാളിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്ക് ഊന്നൽ നൽകി. സാവധാനം, മാമുനി തന്റെ തപസിന്റെ തേജസ് നഷ്ടപ്പെട്ട വെറും "വാൾമുനി"യായി. ഇതുപോലെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്നതു പലതും പ്രലോഭിപ്പിച്ച നിമിഷങ്ങളിൽ, പതറാതെ പാമ്പാടി തിരുമേനി ഉണർന്നിരുന്നു. ഇരുത്തംവന്ന ഭക്തിജീവിതത്തിന് ഇളക്കം തട്ടാതെ അലിവുനിറഞ്ഞ അജപാലനത്തിന് ആലസ്യമേൽക്കാതെ, പാമ്പാടി തിരുമേനി തന്റെ തീർത്ഥാടനം തുടർന്നു.

ആ തീർത്ഥാടനത്തിന് കുന്നംകുളംകാരെ കൊന്നുതിന്ന പ്ലേഗിനെതിരെ പോരാടിവിജയിക്കുന്ന തപശ്ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിഞ്ഞു. ആ തീർത്ഥാടനത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ മാടിവിളിക്കുന്ന മാസ്മരികത ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിയിലെ നമസ്കാരങ്ങൾക്കുശേഷം പുറത്തുവരുന്ന തിരുമേനിയെ തങ്ങളുടേതായ ഭാഷയിൽ സ്നേഹമറിയിച്ച് തോളിലും കൈത്തണ്ടയിലും വന്നിരിക്കുന്ന പ്രാവുകൾ; പള്ളിമുറ്റത്തെ മാവിലെ മാങ്ങാപ്പഴം കൊത്തിത്തിന്ന് വയർ നിറഞ്ഞാലും തിരുമേനിയുടെ കൈയിൽനിന്ന് വീഴുന്നതെന്തെങ്കിലും തിന്നുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന കാക്കക്കുടുംബങ്ങൾ; "നിന്റെ മക്കളെന്തിയേടീ?" എന്നു തിരുമേനി ചോദിക്കുമ്പോൾ, മക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന അമ്മപ്പട്ടി; പൂക്കളും, പൂമ്പാറ്റകളും, പൂച്ചക്കുട്ടികളും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തെ, പിന്നീട് നാം പുനരവതരിച്ച് കണ്ടത് ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയിലാണ്.

"പാമ്പാടി തിരുമേനി" എന്ന വിശുദ്ധപുരുഷൻ അനേകർക്ക് ഗുരുവായെങ്കിലും, ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്നും ഒരു വിനീതശിഷ്യന്റെ ഭാവം നിറഞ്ഞുനിന്നു. മതത്തിനപ്പുറം, മനസ്സുകളെ ഇണക്കിയതു പലതും ആ ഭാവം സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തു. 21 നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഭാരതത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ സുവിശേഷദൗത്യം എന്തെന്ന് ചോദിക്കുന്നവരോട് നമുക്കു ഉത്തരം നൽകുവാൻ മതം മാറിയവരുടെ സംഖ്യ അനവധി ഇല്ല. പക്ഷേ, പരുമല തിരുമേനിയിലും, പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയിലും, ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയിലും, ഉത്തരേന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ "ബഡാ ബാബാ" ആയിത്തീർന്ന സ്തേഫാനോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനിയിലും, മതംമാറ്റത്തിനപ്പുറത്തെ ഒരു മനംമാറ്റത്തിന്റെ സന്ദേശം ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്നു. അതാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആത്മസുഗന്ധം. മതത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾക്കപ്പുറത്ത് മനുഷ്യരെ തമ്മിൽ തമ്മിലും, മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഭാരതക്രൈസ്തവപൈതൃകം, അതാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രവൈശിഷ്ട്യം എന്ന് എടുത്തുപറയുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, പാമ്പാടി തിരുമേനിയിൽ കാണുന്നതിനെ, മതത്തിന്റെ പേരിൽ "IS" ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കുന്നവരുടെയും, ഹിന്ദുത്വമറവിൽ "ഘർവാപസി" ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നവരുടെയും, കാലത്ത് പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ. പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക്, ഇരിക്കുവാൻ ഒരിടം നൽകിയ ഹിന്ദുഗുരുവായിരുന്നു മഠത്തിലാശാൻ. മഠത്തിലാശാൻ തിരുമേനിയെ കാണാൻ വല്ലപ്പോഴും വരുമായിരുന്നു. ഗുരു വരുന്നുവെന്നറിയുമ്പോൾ മുതൽ തിരുമേനിയിലെ ശിഷ്യൻ കസേരയിലിരിക്കില്ലായിരുന്നു. മുറ്റത്ത് നടന്ന്, ഗുരുവിനെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തും, പരിചരിക്കും. വീട്ടിലേക്ക് കാഴ്ചകൾ കൊടുത്തയയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട്, ആ ഗുരുവിന്റെ കുടുംബം തിരുമേനിയോട് പുലർത്തുന്ന ഭക്തിബന്ധം ഇന്നും ഐതിഹാസികമാണ്. മഠത്തിലാശാന്റെ പൗത്രൻ വി. രവീന്ദ്രനാഥ് 1984-കളിൽ എഴുതിയ ചില വാചകങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ.

> "ഞങ്ങളുടെ അപ്പൂപ്പൻ (മഠത്തിലാശാൻ) പത്തു ലക്ഷം രൂപാ സമ്പാദിച്ചു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടു കടന്നു പോകുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സമ്പാദ്യം തന്നിട്ടാണ് പോയത്. പുണ്യപുരുഷനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുമായി ഞങ്ങളെയെല്ലാം അദ്ദേഹം ബന്ധിച്ചു. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് കൈമാറിയ ഏറ്റവും വിലയേറിയ കുടുംബസ്വത്ത്."

പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ തപസിന്റെ തേജസ്സും അലിവിന്റെ ആഴവും, ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ "പരിശുദ്ധൻ" ആയി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ കരം സ്പർശിച്ചവർക്ക് സൗഖ്യവും സമാധാനവും; ആ മനം പ്രാർത്ഥിച്ചതിനൊക്കെ സാഫല്യം. ആ നാവുച്ചരിച്ചതൊക്കെ മനസ്സുടക്കുന്ന മൂർച്ചയായി ഭവിച്ചു. അതിലൊന്നാണ്, "മക്കളെ, മരണമുണ്ടെന്ന് മറക്കരുതേ" എന്നത്. ആ ശരീരത്തോടു ചേർന്നിരുന്ന വാച്ച് നിന്നുപോയ സമയം 2.35. ആ ശരീരം നിശ്ചലമായത്, തന്റെ എൺപതാമത്തെ ജന്മദിനമായ ഏപ്രിൽ 5-ന് വെളുപ്പിന് 2.35-ന്.

പാമ്പാടി തിരുമേനി ചരമസുവർണ്ണജൂബിലി വർഷത്തിൽ, ജനഹൃദയങ്ങളിൽ, സഹനത്തിനും സാന്ത്വനത്തിനും ഉള്ള സജീവ സാന്നിധ്യമായി പുനഃപ്രതിഷ്ഠ നേടുകയാണ്. അതിനോടനുബന്ധിച്ച്, ആ തുടർ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ എളിയശബ്ദമായി ഈ വാക്കുകളെ സമർപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സാക്ഷ്യം രണ്ട് വാചകങ്ങളിൽ കുറിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ:

"കനൽക്കൂനയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കിനാവു കാണുക ലോകപ്രകാരം സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, അതിനും കെല്പുതരുന്ന *സജീവ സാന്ത്വനസാന്നിധ്യമാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനി."*

❑

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

സഭാപിതാക്കന്മാർ

വെളിച്ചം പകർന്ന മഹാഗുരു

ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

'നിങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കാനും മരിക്കാനുമായിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. ആരും നിർബന്ധിച്ചിട്ടല്ല വന്നത്. നിങ്ങൾ മുട്ടിപ്പായി മൂന്നു ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിലും നോമ്പിലും കഴിയണം. ദൈവം ഈ പ്ലേഗ് രോഗത്തെ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യും.'

'പാമ്പാടി തിരുമേനി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന കുര്യാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി (1885-1965) കുന്നംകുളത്തു 1935-ൽ പടർന്നുപിടിച്ച പ്ലേഗ് രോഗ ബാധിതരായവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ എത്തിയ അവസരത്തിൽ കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിയിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലെ വരികളാണിവ. വ്രതവിശുദ്ധ ആദ്ധ്യാത്മീകജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് മരണത്തെ ഭയമില്ലായിരുന്നു.

'സ്വർഗ്ഗം, നരകം, മരണം, ന്യായവിധി' എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നിരന്തരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് മരണ ഭയമില്ലായിരുന്നു. നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും മൂലം ഏതു മഹാവ്യാധിയേയും അകറ്റുവാൻ കഴിയുമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയവും വിശ്വാസവുമാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ കുന്നംകുളത്ത് എത്തിച്ചത്.

പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ആർജ്ജിച്ച ആദ്ധ്യാത്മീക ഊർജ്ജം ദൈവ - മനുഷ്യ ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ലളിതമായ ജീവിതവും അനുതാപ ഹൃദയത്തോടെയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മീകതയും സമൂഹത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പ്രകൃതിയേയും പക്ഷിമൃഗാദികളെയും അദ്ദേഹം ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു. പാമ്പാടിയിലെ താപോജീവിതത്തിൽ ഋഷിത്വവും ഉൽപ്പതിഷ്ണുത്വവും സമന്വയിപ്പിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ച് ലളിത ജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹം സമൂഹിക സപ്ന്ദനങ്ങളിൽ സജ്ജീവമായി ഇടപെട്ട കർമ്മധീരനായ യോഗിവര്യനായിരുന്നു. പാമ്പാടി തിരുമേനി ക്രിസ്തു സാന്നിധ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു

മനനത്തിലും ധ്യാനത്തിലും ജാഗ്രത പുലർത്തിയെങ്കിലും സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ധീരമായ നിലപാട് എടുത്തിരുന്നു. സഭയും സമൂഹവും സത്യത്തിലും നീതിയിലും നന്മയിലും വിശുദ്ധിയിലും വളരണമെന്ന ദർശനമാണ് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചത്. 'പരുമല തിരുമേനി കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്രയും ഒരു പരിശുദ്ധൻ മലങ്കരയിൽ ഇല്ല' എന്നാണ് പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, പാമ്പാടി തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും 'ഗ്രീഗോറിയോസ്' എന്ന സ്ഥാന നാമവും നൽകിയാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ വാഴിച്ചത്.

മലങ്കരസഭയിൽ അത്യുജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാണിക്യമായിരുന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി എന്ന് കെ. എം. ചെറിയാനും (മനോരമ) ധന്യനും സൗമ്യനും ഉദാരമതിയുമായിരുന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി എന്ന് ചരിത്രകാരനായ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടും പറയുന്നു.

വ്രതവിശുദ്ധിയിൽ ജീവിതത്തെ പ്രോജ്വലിപ്പിച്ച താപസശ്രേഷ്ഠനായി പൊതുസമൂഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞ മഹാഗുരുവാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനി. മഹത്തായ വിശേഷണങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ബഹുമതിക്കും പ്രശംസയ്ക്കും ഒന്നിനും നാം അർഹനല്ല."

1929 ഫെബ്രുവരി 16-ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ശേഷം പാമ്പാടി പൊത്തൻപുറം ദയറായിൽ എത്തിയപ്പോൾ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലാണ് 'മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇത് വെറും വാക്കല്ല. പതിനാലാം വയസ്സിൽ കോറൂയോ സ്ഥാനത്തും ഇരുപത്തൊന്നാം വയസ്സിൽ കശീശ്ശായും റമ്പാനുമായ അദ്ദേഹത്തെ 1911 സെപ്റ്റംബർ 7-ന് 26-ാം വയസ്സിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് കോട്ടയം എം.ഡി. യിൽ ചേർന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ അധികാരവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും തിരസ്ക്കരിച്ച് പാമ്പാടി പൊത്തൻപുറം കുന്നിൽ 12 ഏക്കർ സ്ഥലം കണ്ടെത്തി കുടിൽ കെട്ടി ഏകാന്ത ധ്യാനത്തിനും മൗനത്തിനുമായി ജീവിതം വേർതിരിച്ചു.

വ്യക്തിപരമായി മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന നിലപാടിലാണ് സ്വയം അധികാരസ്ഥാനത്തുനിന്നും പിന്മാറിയത്. 26-ാം വയസ്സിൽ ലഭ്യമായ മെത്രാൻസ്ഥാനം തിരസ്ക്കരിച്ച് 14 വർഷം വ്രതശോഭയിൽ കരുത്താർജ്ജിച്ചു. 1925 ഏപ്രിൽ 30-ന് നിരണത്തുവച്ച് വീണ്ടും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്ത് 1929 ഫെബ്രുവരി 16-ന് 44-ാം വയസ്സിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കി. 35 വർഷം (1929-1965) കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നയിച്ചു. 'ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ഭോഷത്വമായതു തെരഞ്ഞെടുത്തു' (1 കൊരി. 1:27) എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ സാക്ഷ്യമാണ് അധികാരത്തെ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ തിരസ്ക്കരിച്ച പാമ്പാടി തിരുമേനിയിലും പ്രകാശം പരത്തുന്നത്.

പ്രകൃതിയോടും ദൈവത്തോടും ഏകാന്തമായി സംവേദിച്ച പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും തനതായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തമ ഭരണകർത്താവായി സഭയുടെ വിശ്വാസസത്യത്തിനായി ധീരമായി നിലയുറപ്പിക്കുകയും എന്നാൽ നിർണ്ണായക നിമിഷങ്ങളിൽ സാന്ത്വനസ്പർശത്തിന്റെ ആർദ്രഭാവം പാമ്പാടി തിരുമേനിയിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

1952 ഫെബ്രുവരി 20-നുള്ള കല്പനയിൽ ഒരു ഇടവകയുടെ സജീവ ലക്ഷണം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു:

'ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ സകല ഇടവകകളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തണം. ഒരു ഇടവകയുടെ സജീവമായ ലക്ഷണം അനാഥരെ ക്രിസ്തീയവിധത്തിൽ സഹായിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അനാഥരേയും രോഗികളേയും ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടത് ഇടവകയുടെ ചുമതലയായി ഏറ്റെടുക്കണം.'

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ സഹജമാകുന്ന സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം, അനീതി, ഗർവ്വ്, തന്നിഷ്ടം തുടങ്ങിയ ജഡത്തിൻറെ പ്രവൃത്തികളെ പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് വെറുപ്പായിരുന്നു. 1930 കുംഭം 21-ന് എഴുതിയ കല്പനയിൽ 'നമ്മുടെ കർത്താവിനോടുള്ള കളങ്കമില്ലാത്ത സ്നേഹം നമ്മിൽ ഉളവാകുമ്പോൾ നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും ദാനധർമ്മവും നമുക്ക് നിഷ്പ്രയാസമായി തീരുമെന്ന്' നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1964 ഡിസംബർ 20-ന് എഴുതിയ വരികൾ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജീവിത സന്ദേശമായി സംഗ്രഹിക്കാം:

'ദൈവമക്കളായി, സർവ്വതും ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ച് പരസ്പര സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദതയിലും നാം ഒന്നായിരിപ്പീൻ.' പൗരസ്ത്യവും ഭാരതീയവുമായ താപസജീവിതം പകർന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം ലാളിത്യവും വിശുദ്ധിയും നിറയുന്ന പ്രാർത്ഥനാജീവിതമായിരുന്നു.

ദൈവകരുണയിൽ ആശ്രയിച്ച് ആത്മീയ ഉത്ഘർഷത്തിന് ഒത്തൊരുമിച്ച് ധ്യാനത്തിലും മൗനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ജീവിക്കണം എന്നത് പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന പ്രബോധനമായിരുന്നു. സഭയിലും പൊതു സമൂഹത്തിലും പാമ്പാടി തിരുമേനി പകരുന്നത് വിശുദ്ധിയുടെ താപസ ചൈതന്യമാണ്. ലാളിത്യവും പ്രാർത്ഥനയും നിരന്തരം നിലനിർത്തിയപ്പോഴും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച സാമൂഹിക ദർശനം വേദനിക്കുന്ന മനുഷ്യസമൂഹത്തോടുള്ള ആർദ്രഭാവമായിരുന്നു. ഇത് വിശാലമായ മനുഷ്യ-ദൈവ ദർശനത്തിൻറെ അടയാളമാണ്.

ത്യാഗവും സഹനവും സ്നേഹവും പകർന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനി വിശുദ്ധിയുടെ അടയാളമായി പൊതുസമൂഹത്തിൽ വെളിച്ചം പകർന്നു. വിശുദ്ധി പകർന്ന താപസ തേജസ്സായി ജാതിമതഭേദമെന്യേ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്പന്ദിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന് വെളിച്ചം പകർന്ന മഹാഗുരുവായിരുന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി.

❑

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി: കാലാനുക്രമണിക

ഡോ. വിപിൻ കെ. വർഗീസ്

1885 ഏപ്രിൽ 5 ഞായർ (1060 മീനം 24) – പാമ്പാടിയിലെ കരിങ്ങണാമറ്റം കുടുംബത്തിന്റെ മൂലക്കര ശാഖയിൽ പേഴമറ്റത്ത് ചാക്കോയുടെയും വെള്ളൂർ വെള്ളക്കോട്ടു കുടുംബത്തിലെ ഇളച്ചിയുടെയും അഞ്ചാമത്തെ സന്താനമായി ജനിച്ചു.

1899 ഫെബ്രുവരി 5 ഞായർ – കോട്ടയം, അങ്കമാലി ഇടവകകളുടെ കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് പാമ്പാടി വലിയപള്ളിയിൽ വച്ചു കോറൂയോ പട്ടം നൽകി.

1906 ജൂലൈ 28 ശനി – മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (പിന്നീട് ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ) പാമ്പാടി സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി.

1906 ജൂലൈ 29 ഞായർ – മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (പിന്നീട് ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ) പാമ്പാടി സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി.

1906 ജൂലൈ 30 തിങ്കൾ – കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ പാമ്പാടി സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയിൽ പുത്തൻ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

1911 ഓഗസ്റ്റ് 31 (1087 ചിങ്ങം 15 വ്യാഴം) – പൊത്തമ്പുറംകുന്ന് മഠത്തിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനിൽ നിന്നും തീറു വാങ്ങി.

1911 സെപ്റ്റംബർ 7 – കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ), കല്ലാശ്ശേരിൽ പുന്നൂസ് റമ്പാൻ (മൂന്നാം കാതോലിക്കാ) എന്നിവരോടൊപ്പം കുറിയാക്കോസ് റമ്പാനെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു.

1911 സെപ്റ്റംബർ 12 – ദയറാ കെട്ടിടങ്ങൾക്കും കിണറിനും സ്ഥലം കണ്ടു.

1911 ഒക്ടോബർ 14 (1087 കന്നി 28) – മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനൊപ്പം പ. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ ആലുവായിൽ ചെന്ന് സന്ദർശിച്ചു. ശീമ റമ്പാന്മാർക്കായി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഇടക്കെട്ടുകളിൽ ഒന്ന് മുറിമറ്റത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം പാത്രിയർക്കീസിനു സമർപ്പിച്ചു.

1911 ഒക്ടോബർ 19 (1087 തുലാം 3) – പഴയസെമിനാരിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

1914 മെയ് 21 (1089 ഇടവം 8) – പൊത്തമ്പുറത്തു വാങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് കിണറു കുഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇടവം 31-നു (1914 ജൂൺ 6) കിണറ്റിൽ വെള്ളം കണ്ടു.

1914 മെയ് 25 – കെട്ടിടം പണി തുടങ്ങി.

1914 ജൂൺ 7 (1089 ഇടവം 25) – പൊത്തമ്പുറത്ത് താൽക്കാലികമായി ഒരു കുടിൽ കെട്ടി അതിൽ കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ താമസം ആരംഭിച്ചു.

1914 ജൂൺ 15 (1089 മിഥുനം 1) – പൊത്തൻപുറത്ത് ആദ്യമായി രാത്രിയിൽ താമസിച്ചു.

1914 ജൂലൈ 28 – ദയറാ ശിലാസ്ഥാപനം. ചെറിയമഠത്തിൽ വലിയ യാക്കോബ് കത്തനാരും കുറിയാക്കോസ് റമ്പാനും.

1914 ഓഗസ്റ്റ് 29 (1090 ചിങ്ങം 13) – ദയറായ്ക്കു ഉത്തരം വെച്ചു കഴുക്കോൽ പിടിപ്പിച്ചു.

1914 ഒക്ടോബർ 26 (1090 തുലാം 10) – റമ്പാച്ചൻ ദയറായിൽ താമസം തുടങ്ങി.

1915 ജനുവരി 28 – ദയറായിൽ ആദ്യമായി കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

1915 ഏപ്രിൽ 26 (1090 മേടം 13) – വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ദയറാ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് സ്വീകരണവും മംഗളപത്രവും നൽകി. ദയറായെ 'താബോർ ദയറാ' എന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ നാമകരണം ചെയ്തു.

1915 ജൂലൈ 2 (1090 മിഥുനം 18) – വെള്ളൂർ കാരിക്കാമറ്റത്ത് ഉപ്പൂട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട തോമസ് (പൊട്ടൻ) കുറിയാക്കോസ് റമ്പാന്റെ സേവകനായി ദയറായിൽ വന്നു.

1916 ഏപ്രിൽ 13 – പടിഞ്ഞാറേക്കര മത്തായി ദയറായിൽ സേവകനായി വന്നു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും പിടിയരി ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു മത്തായിയുടെ ജോലി.

1920 മെയ് 28 – കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ യൂയാക്കീം മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ദയറാപള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി.

1923 സെപ്റ്റംബർ 27 – പള്ളി മുഖവാരത്തിന്റെ മുകളിൽ കുരിശ് സ്ഥാപിച്ചു.

1925 ജനുവരി 19, 20 – വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, വള്ളിക്കാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് (പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ചേർന്ന് ദയറാപള്ളി കൂദാശ നടത്തി.

1925 ഏപ്രിൽ 30 – രണ്ടാം കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചതിനു ശേഷം നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ കൂടിയ മഹായോഗം കുറിയാക്കോസ് റമ്പാനെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് രണ്ടാമതും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

1929 ഫെബ്രുവരി 13 – വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി, പ. ബസേലിയോസ് പൗലൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായുടെ കുരിശും മാലയും കുറിയാക്കോസ് റമ്പാന് നൽകി.

1929 ഫെബ്രുവരി 16 – പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ (ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ) വച്ച് കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിച്ചു. യാക്കോബ് മാർ തെയോഫിലോസും കൂടെ വാഴിക്കപ്പെട്ടു,

1929 ഫെബ്രുവരി 20 – എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനമേറ്റ ശേഷം ആദ്യകുർബ്ബാന പഴയസെമിനാരിയിൽ.

1929 ഫെബ്രുവരി 23 – എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനമേറ്റ ശേഷം ദയറായിൽ ആദ്യ കുർബ്ബാന.

1929 ഫെബ്രുവരി 28 – പാമ്പാടിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം.

1929 മാർച്ച് 7 – ദയറായിൽ വച്ച് ചെറിയമഠത്തിൽ അന്ത്രയോസ് കത്തനാരുടെ പുത്രൻ യാക്കോബ് ശെമ്മാശന് കത്തനാരുപട്ടം കൊടുത്തു. ആദ്യമായി നടത്തിയ പട്ടംകൊട.

1929 മാർച്ച് 10 – പാറയ്ക്കൽ പള്ളി. പാറയ്ക്കൽ കുറിയാക്കോസിനു പട്ടം കൊടുത്തു.

1929 ഏപ്രിൽ 7 – വാകത്താനം വലിയപള്ളി. മാളികയിൽ കോരയ്ക്ക് പട്ടം കൊടുത്തു (പിന്നീട് എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ).

1929 മെയ് 20 – പാമ്പാടിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

1929 നവംബർ 19 – ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് മൂർ ദയറാ സന്ദർശിച്ചു.

1929 ഡിസംബർ 6 – കോട്ടയം ടി.ബി. യിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായോടുമൊപ്പം വൈസ്രോയിയെ സന്ദർശിച്ചു.

1929 ഡിസംബർ 8 – പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുവനന്തപുരം സുറിയാനി പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. വി. കുർബ്ബാന കാണാനെത്തിയ വൈസ്രോയിയേയും പത്നിയേയും ബാവാ തിരുമേനിയോടൊപ്പം സ്വീകരിച്ചു.

1929 ഡിസംബർ 10 – ചിങ്ങവനം പള്ളിയിലെത്തി മാർ ദീയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ (ക്നാനായ ഭദ്രാസനം) കണ്ടു.

1930 മാർച്ച് 1 – ബഥനി മെത്രാന്മാർ ഇടവകകളിൽ പള്ളി വയ്ക്കരുതെന്നുള്ള പൊതു കല്പനയിൽ ബാവായോടും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോടുമൊപ്പം ഒപ്പു വച്ചു.

1930 ഏപ്രിൽ 7 – മാളികയിൽ കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശന് (പിന്നീട് എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ) പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം.

1930 മെയ് 20 – പീരുമേട്ടിൽ റീജന്റ് റാണിയെ സന്ദർശിച്ചു.

1930 ജൂലൈ 16 – കടമ്പനാട് ഹോറേബ് ദയറായുടേയും പള്ളി മദ്ബഹായുടേയും കല്ലിടീൽ നടത്തി.

1930 ആഗസ്റ്റ് 3 – പുറകുളത്ത് ഈപ്പന് (പിന്നീട് ഈപ്പൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ. വടക്കൻമണ്ണൂർ പള്ളിയിൽ ദീർഘകാലം വികാരിയായിരുന്നു) കോറൂയോ പട്ടം കൊടുത്തു.

1930 നവംബർ 3 തിങ്കൾ, പരുമലപെരുന്നാൾ – പരുമലപ്പള്ളിയിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് (പുത്തൻകാവ്) എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1930 ഡിസംബർ 7 – മാളികയിൽ ശെമ്മാശന് (പിന്നീട് എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ) കത്തനാരുപട്ടം കൊടുത്തു.

1931 ജനുവരി 17 – പാമ്പാടി തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ ഗ്രന്ഥമായ വിദ്വാൻ വി. റ്റി. ഐപ്പ് രചിച്ച 'താബോർ ഗിരിയിലെ യതിവര്യൻ' എന്ന തുള്ളൽ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

1931 ഫെബ്രുവരി 2 – തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ പി. എം. സുബ്രഹ്മണ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊപ്പം സംബന്ധിച്ചു.

1931 മാർച്ച് 5 – പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പുമാരായ ഗോർ, മൂർ എന്നിവരുമായി വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, പുത്തൻകാവിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നിവരോടൊപ്പം കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

1931 മെയ് 25 – തെക്കൻ പാമ്പാടിയിൽ ഗേൾസ് സ്കൂൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

1931 നവംബർ 15 – വാകത്താനം പുന്നശ്ശേരി ശെമ്മാശന് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു.

1931 നവംബർ 29 – പുന്നശേരി ശെമ്മാശന് കത്തനാർ പട്ടവും അഞ്ചേരി വടക്കുംപാടത്ത് ഇട്ടിക്ക് (പിന്നീട് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ. ദീർഘകാലം പരിയാരം സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് പള്ളി വികാരിയായിരുന്നു.) കോറൂയോ പട്ടവും കൊടുത്തു.

1932 മാർച്ച് 5 – തിരുവനന്തപുരത്ത് വച്ച് ദിവാൻ ഓസ്റ്റിനുമായി വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, പുത്തൻകാവിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നിവരോടൊപ്പം കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

1932 ഏപ്രിൽ 9 – പഴയസെമിനാരിയിൽ ദിവാൻ ഓസ്റ്റിനെ സന്ദർശിച്ചു.

1932 ഏപ്രിൽ 10 – കാനം ശെമ്മാശൻ, കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശൻ, സ്കറിയാ ശെമ്മാശൻ, ഫിലിപ്പോസ് ശെമ്മാശൻ ഇവർക്ക് യൗപദിയക്കിനോ പട്ടം കൊടുത്തു.

1932 ഏപ്രിൽ 22 – വി. മൂറോൻ കൂദാശയിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1932 ഡിസംബർ 25 – കാനം ശെമ്മാശന് കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1933 ജനുവരി 26 – കോത്തല പള്ളി സ്ഥാപിക്കുകയും ആദ്യമായി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1933 മാർച്ച് 12 – കാരുചിറ യാക്കോബ് ശെമ്മാശന് (പിന്നീട് റമ്പാൻ) കശീശാപട്ടം കൊടുത്തു.

1933 മാർച്ച് 22 – പേഴമറ്റം കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശന് (പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ സഹോദരപുത്രൻ) പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1933 ഏപ്രിൽ 7 – പേഴമറ്റം കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശന് കശീശാപട്ടം നൽകി.

1933 ഏപ്രിൽ 28 – മുറിമറ്റത്ത് ശെമ്മാശനു (മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സഹോദരപുത്രൻ) പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു.

1933 മെയ് 1 – മഞ്ഞനിക്കര ദയറാ സന്ദർശിച്ചു.

1933 മെയ് 25 വ്യാഴം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണപെരുന്നാൾ – തിരുവല്ല ബഥനി പ്പള്ളിയിൽ വച്ച് ജോസഫ് മാർ സേവേറിയോസ് (വാളക്കുഴി) എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1933 ജൂൺ 4 – ഒറ്റപ്ലാക്കൽ ഒ. ജെ. മോസസിന് കോറൂയോപട്ടം കൊടുത്തു.

1933 ആഗസ്റ്റ് 28 – പന്തനാലിൽ തൊമ്മിക്ക് കോറൂയോപട്ടം കൊടുത്തു.

1933 നവംബർ 27 – ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെ കുരിശും മാലയും വാളക്കുഴി മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാന് നൽകി.

1933 ഡിസംബർ 7 (വൃശ്ചികം 22) – തോട്ടയ്ക്കാട് പ്ലാപ്പറമ്പിൽ കെ. കെ.

ജോർജ്ജിനും തോട്ടയ്ക്കാട് കൈതളാവിൽ കെ. എം. ജേക്കബിനും ശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു.

1933 ഡിസംബർ 11 – മണ്ണൂപ്പറമ്പിൽ ജേക്കബിനു ശെമ്മാശുപട്ടം.

1934 ഫെബ്രുവരി 23, 24 – പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കബറടക്കത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

1934 ജൂൺ 1 – പഴയസെമിനാരി. സ്വർണ്ണ വെള്ളിയാഴ്ച. പാമ്പാടി തിരുമേനി, വാളക്കുഴി മാർ സേവേറിയോസ്, പുത്തൻകാവിൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നിവർക്ക് പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ 'മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം' നൽകി.

1934 ഒക്ടോബർ 11 – പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായോടൊപ്പം തോട്ടയ്ക്കാട് മാർ അപ്രേം പള്ളിയിൽ എത്തി ഇടവകപ്പട്ടക്കാരായ വലിയമണ്ണിൽ യോഹന്നാൻ കത്തനാർ, പുത്തേട്ടുകടുപ്പിൽ പി. എം. പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ എന്നിവർ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് ഇടവകയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു.

1934 ഡിസംബർ 26 – കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ നടന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷനിൽ പങ്കെടുത്തു.

1935 ഫെബ്രുവരി 11 (മകരം 29) – പ്ലേഗ് ബാധയറിഞ്ഞ് പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ കല്പനപ്രകാരം പാമ്പാടി ദയറായിൽ നിന്ന് കുന്നംകുളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സന്ധ്യയ്ക്ക് എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 12 (മകരം 30) – പ്ലേഗ് ബാധയറിഞ്ഞ് കുന്നംകുളത്തെത്തി. കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിയിലേക്കു പോയി.

1935 ഫെബ്രുവരി 13 (കുംഭം 1) – കുംഭം രണ്ടാം തീയതി മുതൽ മൂന്ന് ദിവസത്തേക്കു കുന്നംകുളത്ത് പ്രത്യേക നോമ്പിന് തിരുമേനി ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

1935 ഫെബ്രുവരി 16 (കുംഭം 4 ശനി) – രാവിലെ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷമേ കടകൾ തുറക്കാവൂ എന്ന തിരുമേനിയുടെ ആഹ്വാനപ്രകാരം കുന്നംകുളം കമ്പോളത്തിലെ കടകൾ രാവിലെ ഒമ്പതു മണി വരെ തുറന്നില്ല.

1935 ഫെബ്രുവരി 23 (കുംഭം 11) – വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒന്നാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിനം. തിരുമേനി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 24 (കുംഭം 12) – തിരുമേനി കുന്നംകുളം പുത്തൻപള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. എം.ജി.എം. സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ സമ്മാനദാനം നിർവഹിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 25 (കുംഭം 13) – തിരുമേനി കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിലേക്കു പോയി.

1935 ഫെബ്രുവരി 26 (കുംഭം 14) – തിരുമേനി പഴഞ്ഞി ഇടവക്കാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം പള്ളിയിലെത്തി. പി. ഐ. മത്തായി കത്തനാരുടെ ഭവനത്തിലെത്തി അന്ത്യ കൂദാശ നടത്തി കുന്നംകുളത്തേക്ക് തിരികെ പോയി.

1935 മാർച്ച് 1 (കുംഭം 17) വെള്ളി – തിരുമേനി കുന്നംകുളത്തു നിന്നും കോട്ടയത്തേക്കു മടങ്ങി. സന്ധ്യയ്ക്ക് എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

1935 മാർച്ച് 2 (കുംഭം 18) ശനി – എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കോട്ടയത്തിനു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

1935 സെപ്റ്റംബർ 30 ചൊവ്വ – കോട്ടയം പരിയാരം അഞ്ചേരി പള്ളി കൂദാശയിൽ പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്കും മാർ സേവേറിയോസിനുമൊപ്പം സഹകാർമ്മികനായിരുന്നു.

1937 ആഗസ്റ്റ് 29 – കാരൂർ ജോൺ ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1937 ഒക്ടോബർ 3 – ഓമല്ലൂർ മുളമൂട്ടിൽ യോശുവാ ശെമ്മാശനു യൗപദിയക്കിനോ പട്ടം നൽകി.

1937 ഒക്ടോബർ 19 – ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജേക്കബ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു.

1937 ഡിസംബർ 1 – നിരണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതല ബാവാ ഏൽപ്പിച്ചു.

1938 ഏപ്രിൽ 7 വ്യാഴം, വചനിപ്പുപെരുന്നാൾ – കണ്ടനാട് കർമ്മേൽ ദയറായിൽ വച്ച് അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് (ബഥനി) എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1938 ജൂൺ 26 – പുത്തൂർ കോശി ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1938 ജൂലൈ 28 – പാറയ്ക്കൽ കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1938 സെപ്റ്റംബർ 10 – മല്ലപ്പള്ളി പയ്യംപള്ളിൽ ദാവീദ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1938 ഒക്ടോബർ 29 – പരുമലയിൽ റഷ്യൻ മെത്രാൻ നെസ്തോറിനെ സന്ദർശിച്ചു.

1938 നവംബർ 6 – കുറിച്ചിയിൽ മാർ ദീയസ്കോറോസ് മെത്രാച്ചനെ സന്ദർശിച്ചു.

1939 മാർച്ച് 12 – ചുരുനാട്ടു പുളിക്കീഴിൽ മാരുമീനത്തേതിനും യാക്കോബ് ശെമ്മാശനും പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1939 മാർച്ച് 19 – മല്ലപ്പള്ളി വടക്കേടത്ത് തോമസ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം കൊടുത്തു.

1939 ജൂലൈ 28 – ഓമല്ലൂർ മുളമൂട്ടിൽ യോശുവാ ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1939 ഒക്ടോബർ 15 – മല്ലപ്പള്ളി വാളക്കുഴി ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1940 ജനുവരി 16 – ഏബ്രഹാം മാർത്തോമ്മാ സഫ്രഗൻ മെത്രാച്ചനുമായി ദയറായിൽ കൂടിക്കാഴ്ച.

1940 ഫെബ്രുവരി 15 – ഓമല്ലൂർ മുളമൂട്ടിൽ യോശുവാ ശെമ്മാശനു കശീശാപട്ടം നൽകി.

1940 മാർച്ച് 6 – മണ്ണൂപ്പറമ്പിൽ ജേക്കബ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1940 മാർച്ച് 7 – മണ്ണൂപ്പറമ്പിൽ ജേക്കബ് ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1940 മാർച്ച് 16 – തീത്തോസ് ദ്വിതീയൻ മാർത്തോമ്മാ വലിയ മെത്രാച്ചനുമായി ദയറായിൽ കൂടിക്കാഴ്ച.

1940 ഏപ്രിൽ 7 – കാരിച്ചാൽ താമരവേലിൽ തോമസ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1940 മെയ് 6 തിങ്കൾ – മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് തോമ്മാ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1941 ഫെബ്രുവരി 8 – കൂരോപ്പട സ്കറിയാ ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1941 ഫെബ്രുവരി 9 – കൂരോപ്പട സ്കറിയാ ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1946 ജനുവരി 24 – പാമ്പാടികണ്ടം ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനു കോറൂയോപട്ടം കൊടുത്തു.

1946 മെയ് 10 – പടിഞ്ഞാറെക്കുറ്റ് ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1946 മെയ് 11 – പടിഞ്ഞാറെക്കുറ്റ് ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന് കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1948 – കബർ മുറി പണിതു.

1949 ജനുവരി 12–15 – സൗത്ത്പാമ്പാടി പള്ളി കൂദാശ നിർവഹിച്ചു.

1949 മെയ് 28 – ഓമത്തിൽ കുറിയാക്കോസിനു ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1949 ആഗസ്റ്റ് 27 – കന്നുകുഴി ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1949 ഡിസംബർ 23 – മുണ്ടക്കയം പുത്തൻപീടികയിൽ ഏബ്രഹാമിനു കോറൂയോപട്ടം നൽകി.

1949 ഡിസംബർ 31 – കന്നുകുഴി ശെമ്മാശനു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1950 ജനുവരി 29 – ഐക്കരപ്പടവിൽ ഗീവറുഗീസിന് കോറൂയോപട്ടം നൽകി.

1950 ഫെബ്രുവരി 9 – കായംകുളം തോമസ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1950 ഫെബ്രുവരി 11 – കായംകുളം തോമസ് ശെമ്മാശനു കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി.

1950 ഫെബ്രുവരി 15 – പട്ടശ്ശേരിൽ കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി.

1950 ഏപ്രിൽ 6 – ചീരൻ ഏബ്രഹാമിനു കോറൂയോ പട്ടം.

1951 മാർച്ച് 28 – കോട്ടയത്തു വച്ച് ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ് ഡോ. രാജേന്ദ്രപ്രസാദിനെ സന്ദർശിച്ചു.

1953 ഏപ്രിൽ 9 – മണർകാട് പള്ളിയിൽ എത്തി മിഖായേൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ സന്ദർശിച്ചു.

1953 മെയ് 7 – കാട്ടകാമ്പാൽ സൈമൺ ശെമ്മാശന് കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

1953 മെയ് 15 വെള്ളി – കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ്, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നിവരെ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരായി വാഴിക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

1957 ഫെബ്രുവരി 2 – ഐക്കരപ്പടവിൽ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം.

1957 ഫെബ്രുവരി 26 – യൂഹാനോൻ മാർത്തോമാ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ജില്ലാ ആശുപത്രിയിൽ വന്നു സന്ദർശിച്ചു.

1957 ജൂലൈ 15 – പോരാളൂർ പുത്തൻപുരയിൽ യോഹന്നാൻ ശെമ്മാശനു പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം (പിന്നീട് പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ).

1957 സെപ്റ്റംബർ 14 – വെള്ളുക്കുട്ട മാമൂട്ടിൽ വർക്കി ശെമ്മാശന് കശീശാപട്ടം.

1957 ഡിസംബർ 19 വ്യാഴം – കുന്നംകുളത്ത് പെരുന്നാൾ നടത്തുന്നതിനായി പാറമേൽ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരോടൊപ്പം ദയറായിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ദേവലോകം അരമനയിലെത്തി പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചശേഷം യാത്ര തുടർന്നു.

1958 ജനുവരി 25 – യോഹന്നാൻ ശെമ്മാശന് (പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ) കശീശാപട്ടം.

1958 നവംബർ 1, 2 – കുന്നംകുളം വൈശേരിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളി കൂദാശ.

1960 ജനുവരി 25 – ദയറാ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് എഴുതി കൊടുത്തു.

1962 ഡിസംബർ 8 – അസുഖബാധിതനായതിനെ തുടർന്ന് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിന്റെ (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ) പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ പാമ്പാടി ദയറായിൽ വച്ച് വി. കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നിവർ സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു.

1964 നവംബർ – പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ അഭയഭവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കെട്ടിടംപണി തുടങ്ങി.

1965 മാർച്ച് 11 – പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങളെ തുടർന്ന് മാങ്ങാനം മന്ദിരം ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റി.

1965 മാർച്ച് 15 – രോഗനിലയിൽ കാര്യമായ മാറ്റം ഉണ്ടാകാഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് തിരികെ പൊത്തമ്പുറം ദയറായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. വൈകുന്നേരം മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (പിന്നീട് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) തൈലാഭിഷേകശുശ്രൂഷ നടത്തി.

1965 ഏപ്രിൽ 5 തിങ്കൾ – വെളുപ്പിനെ 2.35-ന് പാമ്പാടി തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു.

1965 ഏപ്രിൽ 6 ചൊവ്വ – മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറാ ചാപ്പലിന്റെ വടക്കുവശത്ത് മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കബറിൽ ഭൗതികദേഹം കബറടക്കി.

1965 മെയ് 4 – മുപ്പതാം അടിയന്തിരം.

1965 മെയ് 5 – അങ്കമാലി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അഭയഭവന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. അഞ്ച് അന്തേവാസികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

1971 ജൂലൈ 28 – പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ സേവകനായിരുന്ന തോമസ് (പൊട്ടൻ) നിര്യാതനായി. തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം തിരുമേനിയുടെ കബറിന്റെ വടക്കുവശത്ത് ദയറാ മുറ്റത്ത് കബറടക്കി.

1981 – പാമ്പാടി പൊത്തമ്പുറം കവലയ്ക്കു സമീപം കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ജൂണിയർ കോളജ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

1983 – പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ നാമധേയത്തിൽ ബി.എം.എം. ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു.

1985 – പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി സ്മാരകമായി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാലഭവൻ ആരംഭിച്ചു.

1988 ജൂലൈ 15 – പാമ്പാടി ദയറായിൽ പുതിയ ദേവാലയത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി.

1993 – കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കോളജ് സീനിയർ കോളജായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു.

1993 ജൂലൈ 15 – പുതിയ ദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്നു.

2008 സെപ്റ്റംബർ 13 – പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രിയ ശിഷ്യനായിരുന്ന പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ നിര്യാതനായി.

വാകത്താനം വലിയപള്ളിയിൽ നിന്നും പണിതു നൽകിയ ഭവനത്തിന്റെ കൂദാശ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്കോറോസിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജം മദ്രാസ് ഭദ്രാസനം 'കരുതലിന് ഒരു കൈത്താങ്ങ്' എന്ന പേരിൽ ആവിഷ്കരിച്ച പദ്ധതി മുഖാന്തരം സമാഹരിച്ച 1366000 രൂപ വെല്ലൂർ സ്നേഹ ഭവന് വേണ്ടി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസിനു ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. സജു ഉണ്ണൂണ്ണി, സെക്രട്ടറി ആലീസ് പോൾ, ട്രഷറർ രൂപ ചെറിയാൻ എന്നിവർ ചേർന്ന് കൈമാറി.

ചരിത്രരേഖകൾ

പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ 1935-ലെ കുന്നംകുളം യാത്ര

(1935 ഫെബ്രുവരി 11 - മാർച്ച് 2)

1. കുന്നംകുളം പ്ലേഗ് ബാധ: പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ അയച്ച പൊതു കല്പനയും പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് അയച്ച കത്തും

i

പൊതു കല്പന

നമ്പർ 59. 26-6-110. കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റുപള്ളി മുതലായ പള്ളികളിലെ വികാരിക്കും ദേശത്തുപട്ടക്കാർ ജനങ്ങൾ എന്നിവർക്കും. കമ്പി കിട്ടി. വ്യസനിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരും നിരാശപ്പെടാതെ ദൈവത്തിൽ ശരണം പ്രാപിക്കണം. മൂന്നു ദിവസത്തെ നോമ്പ് എല്ലാവരും ആബാലവൃദ്ധം നോക്കി അവസാനത്തിൽ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും മറ്റും.

(1934-1935-ലെ കല്പനബുക്കിൽ നിന്നും)

ii

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് അയച്ച കത്ത്

കുന്നംകുളങ്ങരെ പ്ലേഗ് കലശലാണെന്നും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന കൽപനകൾ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഇന്നലെ നമുക്കൊരു കമ്പി കിട്ടി. അതിനാൽ അവിടുന്നും അവർക്കു ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു കൽപന അയച്ചുകൊടുക്കണം. പ്രത്യേകിച്ചു നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും കുർബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

കുംഭമാസം 10-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി കൂടണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണ്. 11-ാം തീയതി വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ അടിയന്തിരവും ആണ്. രണ്ടു സംഗതികൾക്കും ആയിട്ട് ഇവിടെ വന്നുചേരണം.

എന്ന്, 1935-നു കൊല്ലം 1110 മകരമാസം 26-നു കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിൽനിന്നും.

(*പാമ്പാടി തിരുമേനി ജന്മശതാബ്ദി സ്മരണിക*, 1985, പുറം 187)

2. കുന്നംകുളം പ്ലേഗ് ബാധ: മനോരമ വാർത്തകൾ

i

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളത്തേക്ക്

പ്ലേഗുനിവാരണാർത്ഥം ആത്മികശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ

(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

പുതുപ്പള്ളി
മകരം 30

കുന്നങ്കുളത്ത് അതിഭയങ്കരമായവിധം പ്ലേഗ് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതായും അതിന്റെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടി ആത്മികശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ചെല്ലണമെന്നും കുന്നങ്കുളത്തെ മലങ്കരസുറിയാനി സഭാംഗങ്ങൾ കമ്പിമൂലം അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ച്, കോട്ടയം മുതലായ ഇടവകകളുടെ നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്ന് ഇന്നലെ അടിയന്തിരമായി കുന്നങ്കുളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുന്നങ്കുളത്തെ പ്ലേഗ് ശമിക്കുന്നതിനു, നി വ ദി മ ശ്രീ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കാബാവായുടെ സർക്കുലറനുസരിച്ചു സ്ഥലത്തെ വലിയപള്ളി മുതലായ ദേവാലയങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരിക്കുന്ന വിവരവും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

(12-2-1935)

ii

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളത്ത്

(സ്വന്തം ലേഖകന്റെ കമ്പി)

കുന്നംകുളം
12-2-35

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ ഇന്നുച്ച കഴിഞ്ഞു ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. മെ. എം. എ. ചാക്കോ, ചുങ്കത്തു ഇയ്യു, മാർത്തോമ്മാ പള്ളിയുടെ പ്രധാന ട്രസ്റ്റിയായ പാറമേൽ മി. ചുമ്മാർ എന്നിവർ തൃശൂർ വച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാവരും കൂടി കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ പട്ടക്കാരും അത്മായക്കാരുമായി അനേകംപേർ കൂടിയിരുന്നു. ഇന്നു പ്ലേഗു മൂലം ആരും മരിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ ആകപ്പാടെ 4000 പേർക്കു കുത്തിവെപ്പു നടത്തി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഊർജ്ജിതമായ ആരോഗ്യപരിപാലന നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നു.

(13-2-1935)

iii

കുന്നംകുളത്തെ പ്ലേഗ്

(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

കുന്നംകുളം
കുംഭം 4

രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ ആയിട്ടു ഇവിടെ മരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതേവരെ ഏകദേശം 30 പേർ പ്ലേഗ് രോഗത്താൽ മൃതിയടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആറു ഡാക്ടറന്മാർ കുത്തിവെപ്പു മുറയ്ക്കു നടത്തിവരുന്നു. ഏകദേശം അയ്യായിരത്തോളം പേരെ ഇന്നേവരെയായി കുത്തിവച്ചു കഴിഞ്ഞു. പ്ലേഗ് നടപടിക്രമം അനുസരിച്ചു കുത്തിവെക്കാത്തവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എലിക്കെണികളിൽ എഴുപതും എൺപതും വീതം എലികളെ ദിവസംതോറും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും എലികൾ അവിടവിടെ ചത്തുവീഴുന്നുണ്ട്. 'പ്ലേഗ് വിജിലൻസ്' കമ്മട്ടിക്കാരും, സ്പെഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിക്കാരും പട്ടണത്തിൽ പാഞ്ഞോടി വേണ്ട സഹായങ്ങൾ തക്കസമയത്തു ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു വലിയ ധനാഢ്യനും മഹാമനസ്കനും, ആയ ശ്രീമാൻ പി. ഒ. ഇയ്യുക്കുട്ടി പട്ടണത്തിലുള്ള മറ്റു ധനികന്മാരെ ചേർത്ത് ഒരു വലിയ ഫണ്ടു സാധുസംരക്ഷണാർത്ഥം പിരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പരിശ്രമത്തിൽ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിരാധാരന്മാരും, അനാഥരും ആയവരെ ചെന്നുകണ്ടു അവർക്കു വേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹവും തന്റെ കൂട്ടുകാരും ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹങ്ങൾ ആണ്.

നി വ ദി ശ്രീ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അവർകളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി (കുംഭം 2, 3, 4) എന്നീ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിൽ നോമ്പു നോക്കുകയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പഴയ പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും വൈകിട്ടും പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നു (ശനിയാഴ്ച) വി. കുർബാനയ്ക്കു ശേഷമേ കച്ചവടം മുതലായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളു എന്ന് അറിയിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു നോട്ടീസ് ഇന്നലെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ഇന്നു രാവിലെ കമ്പോളത്തിലെ കടകൾ എല്ലാം അടയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

ഏതായാലും നി വ ദി ശ്രീ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പാദസ്പർശം കുന്നംകുളത്തു ഉണ്ടായതോടുകൂടി പ്ലേഗുരോഗാതുരന്മാരായ പലർക്കു സുഖവും ആശ്വാസവും മറ്റും ഉണ്ടായി എന്നുള്ള വിവരവും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(18-2-1935)

iv

കുന്നംകുളം

(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

കുംഭം 13

ഇവിടങ്ങളിൽ പ്ലേഗിന്റെ ശക്തി വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നു പേർക്കു രോഗമുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. പല ആളുകളും ഈ രോഗത്തിൽനിന്നു സുഖം പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. റോഡുകളിൽ കൂടിയുള്ള ജനസഞ്ചാരവും, വ്യാപാരവും എല്ലാം മുന്നെപ്പോലെയായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉടനെ തുറക്കുന്നതായിരിക്കും.

പരേതനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മദിവസം കുംഭം 11-ാംനു ഇവിടെ കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. അന്നു മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇന്നലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ പുത്തൻപള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എം ജി എം സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ സമ്മാനദാനവും മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഇന്നുതന്നെ നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ ഇന്നു ചിറളയം പള്ളിയിലേക്കു പോകുന്നതും ബുധനാഴ്ച (കുംഭം 15) ഇവിടെനിന്നു കോട്ടയത്തേക്കു പോകുന്നതുമായിരിക്കുമെന്നറിയുന്നു.

(27-2-1935)

v

കുന്നംകുളം

(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

കുംഭം 15

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ ഇന്നലെ (കുംഭം 14) പഴഞ്ഞിയിടവകക്കാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം അവിടേക്കു പോയിരുന്നു. ഇടവകജനങ്ങളും പട്ടക്കാരും കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഹാർദ്ദമായി സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ലുത്തിനിയായും മറ്റും കഴിഞ്ഞ് അവിടത്തെ പ്രമാണികളും മറ്റുമായി കുറേനേരം സംഭാഷണം നടത്തിയതിനു ശേഷം വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തോടും ഗാസ്സ്ലൈറ്റു മുതലായവയോടുംകൂടി, അത്യാസന്നനിലയിൽ കിടക്കുന്ന പള്ളിവികാരിയായ, റവ. ഫാ. പി. ഐ. മത്തായി കത്തനാരവർകളുടെ വീട്ടിൽപോയി അന്ത്യകൂദാശ കഴിച്ച് കുന്നംകുളത്തേക്ക് തിരിയെപ്പോയി. മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ വെള്ളിയാഴ്ച (കുംഭം 17-നു) ഇവിടെനിന്ന് എറണാകുളത്തിനു പോകുന്നതും അന്ന് അവിടെ താമസിച്ച് ശനിയാഴ്ച കാലത്ത് എറണാകുളം പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചശേഷം അന്നു തന്നെ കോട്ടയത്തിന് മടങ്ങുന്നതുമായിരിക്കും.

ഇന്നലെ ഡി. എസ്. പി., തലപ്പള്ളി തഹശീൽദാർ തുടങ്ങി ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവിടെ എത്തി പ്ലേഗിനു കുത്തിവെക്കുന്ന സ്ഥലം മുതലായതു പരിശോധന കഴിച്ച് ജനങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി മടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഹെൽത്തു ഡയറക്ടറായി ഇപ്പോൾ സ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചീഫ് മെഡിക്കൽ ആപ്പീസർ ഡോക്ടർ റാഘവേന്ദ്രറാവു പട്ടണപരിശോധനയ്ക്കായി ഇവിടെ എത്തി ചില രോഗികളായി (പ്ലേഗു മൂലം) കിടക്കുന്ന ചിലരുടെ വീടുകൾ സന്ദർശിച്ചശേഷം മടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ബഥനി ഐസൊലേഷ്യൻ വാർഡിൽ രോഗികളായി കിടന്നിരുന്ന രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തനെ അവിടെനിന്നു പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു.

(4-3-1935)

vi

കുന്നംകുളം

(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

17-7-110

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ ഇന്നു പന്ത്രണ്ടു

മണിക്കു കോട്ടയത്തേക്കു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയയ്ക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി വളരെ അധികം ജനങ്ങൾ പഴയപള്ളിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ ഇന്നു കാലത്തു വിശുദ്ധ കുർബാന കഴിഞ്ഞു എല്ലാവരോടും യാത്രയും പറഞ്ഞു പട്ടണത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചും കൊണ്ടു സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു. നാളെ (18-7-10) എറണാകുളത്തു വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ച ശേഷം അന്നുതന്നെ കോട്ടയത്തിനു പോകുന്നതായിരിക്കും.

പ്ലേഗിനു വളരെ ശാന്തതയുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങൾ എല്ലാം തുറന്നു. കച്ചവടങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നു.

(5-3-1935)

3. പ്ലേഗിനെ ഭയപ്പെടാത്ത സാക്ഷാൽ ഇടയൻ

കുന്നംകുളം ഇടവകയിൽ പ്ലേഗ് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ സുറിയാനി സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും കഴിച്ചുവരികയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ മഹാമാരി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു എന്നു കേട്ട ഉടനെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി ഇവിടേക്കു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കമ്പി ഇന്നലെ കിട്ടി. ഇന്നു കാലത്ത് 11.30-നുള്ള വണ്ടിക്ക് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തൃശൂർ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി.

മെസേഴ്സ് എം. എ. ചാക്കോ, ചുങ്കത്ത് ഇയ്യു, മർത്തോമ പള്ളി മേയിക്കുകാരൻ പാറമൽ ചുമ്മാർ മുതലായവർ തിരുമേനിയെ അവിടെവെച്ച് സ്വീകരിക്കുകയും, ഒന്നരമണിയോടുകൂടി കുന്നംകുളത്ത് എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു.

(പഴയ കൊച്ചിയിലെ ഒരു മികച്ച ദിനപ്പത്രമായിരുന്ന ഗോമതിയിൽ 1110 മകരം 30-നു തിരുമേനിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തിനെക്കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാർത്ത. പാമ്പാടി തിരുമേനി ജന്മശതാബ്ദി സ്മരണിക, 1985, പുറം 72))

4. കുന്നംകുളങ്ങര പ്ലേഗ് മഹാമാരി

ഈ വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി റിപ്പോർട്ട് വർഷത്തിൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഒരു കേന്ദ്രമായ കുന്നംകുളത്തുണ്ടായ പ്ലേഗ് മഹാമാരിയെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കുന്നംകുളത്ത് പ്ലേഗ് ബാധിച്ചു എന്നറിഞ്ഞയുടനെ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ബലികഴിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള ആ മഹനീയമായ ക്രിസ്തീയ ദർശനത്തോടു കൂടി നി. വ. ദി. ശ്രീ. കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സ്വമനസ്സാലെ കുന്നംകുളങ്ങരയിൽ എഴുന്നള്ളുകയും രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി പബ്ലിക്കായി ആത്മികശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുകയും, കൂടാതെ ഭയലേശമെന്യേ രോഗികളെ അവരുടെ വീടുകളിലും ആശുപത്രികളിലും ചെന്നു കാണുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ട ആതുരശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുകയും പ്ലേഗ് രോഗത്തിനു ശമനം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള വസ്തുത മലങ്കരസഭയുടെ പൊതുവായും കുന്നംകുളങ്ങര നിവാസികളുടെ പ്രത്യേകമായുമുള്ള അതിരറ്റ കൃതജ്ഞതയോടും സ്മരണയോടും കൂടി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

(1936-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ 'പ്രത്യേക സംഭവങ്ങൾ' എന്ന ഉപശീർഷകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. സമ്പാദകൻ: പി. സി. വർഗീസ് ചൊവ്വന്നൂർ)

5. കുന്നംകുളത്തു നിന്നും പാമ്പാടി തിരുമേനി എഴുതിയ കത്ത്

ദൈവകൃപയാൽ കോട്ടയം മുതലായ ഇടവകകളുടെ
മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

നമുക്കു എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗീസിനു വാഴ്വ്.

പ്രിയനേ,

ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട് കോട്ടയം പഴയസിമ്മനാരി, എറണാകുളം, തൃശൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ വഴിയായി ഇന്നലെ രണ്ടു മണിയോടുകൂടി ഇവിടെ എത്തി. ദൈവകൃപയാൽ അവിടെ കേട്ടിരുന്നതുപോലെയുള്ള ബഹളങ്ങൾ ഇവിടങ്ങളിൽ കേൾപ്പാനില്ലെന്നുള്ളത് വളരെ ആശ്വാസമായി തോന്നുന്നു. ദീനം തീരെ ഇല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ലാത്തവിധം രണ്ടോ, നാലോ സുഖക്കേടുകാർ ചിലയിടങ്ങളിൽ ഉള്ളതായി തോന്നുന്നു. ഇവിടെ നിന്നും അങ്ങോട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ യാത്ര ഇന്ന സമയമെന്നു ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദൈവകൃപകൊണ്ടു താമസിയാതെ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടാമെന്നു വിചാരിച്ച് ആശ്വസിക്കുന്നു.

കൊളമ്പുകാർ അയച്ചിരുന്ന മുന്തിരിങ്ങ കിട്ടി. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു പോരുന്ന വഴിക്കാണു കിട്ടിയത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഓഹരി നിങ്ങൾക്കുകൂടി തരാൻ സാധിക്കാതെ പോയല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് കുണ്ഠിതപ്പെടുന്നു. മുന്തിരങ്ങ ഇവിടെ കിട്ടിയ വിവരത്തിനും, മുന്തിരങ്ങ അയച്ചുതന്നതിനും നന്ദി പറഞ്ഞും ഉടനെ വിവരത്തിനു എഴുതി അയയ്ക്കണം. അവരുടെ മേൽവിലാസം അറിയാൻ പാടില്ലായ്കമൂലം എഴുതുന്നതാണ്. ഈ എഴുത്തു നമ്മുടെ ആളുകളെ പ്രത്യേകം അറിയിക്കണം. ബലഹീനനായ നാം എല്ലാവരേയും പ്രത്യേകം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവകൃപ നിന്നോടും, ശേഷം എല്ലാവരോടും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്നു 1935-നു 1110 കുംഭം 1-നു കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ നിന്നും.

6. കുന്നംകുളങ്ങര പ്ലേഗ് മഹാമാരിയും പാമ്പാടിയിലെ മുനിശ്രേഷ്ഠനും

വി. കെ. ശ്രീരാമൻ

തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പതുകളുടെ മധ്യത്തിലാണ് കുന്നംകുളത്തു പ്ലേഗ് പടരുന്നത്. ആ ദുരന്തത്തിൽ വലിയങ്ങാടിയിൽ നിരവധി എലികൾക്കും മനുഷ്യർക്കും ജീവഹാനി സംഭവിച്ചു. കുന്നംകുളം നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി കൊച്ചിൻ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കെ. ടി. മാത്യു നിയമസഭയിൽ രാജ്യത്തെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായ ഡോ. ഡി. രാഘവേന്ദ്ര റാവുവിനോടു ചോദിച്ചു:

'കുന്നംകുളത്ത് എങ്ങനെയാണ് പ്ലേഗ് രോഗം ഉണ്ടായത്? അത് നിയന്ത്രിക്കാനും മരണത്തിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനും എന്താണു ചെയ്യാൻ കഴിയുക?'

മാത്യു എം. എൽ. സി. യുടെ ചോദ്യത്തിന് ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു, ഡോ. ഡി. രാഘവേന്ദ്ര റാവു എഫ്.ആർ.സി.പി. (ലണ്ടൻ):

'രോഗം എങ്ങനെ വന്നു എന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ കുന്നംകുളം ഗവർമ്മേണ്ട് ആസ്പത്രി കേന്ദ്രമായി പ്രതിരോധ കുത്തിവെപ്പ് സൗജന്യമായി നടത്താനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ആരോഗ്യവകുപ്പിന്റെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തനശേഷിയും ശ്രദ്ധയും കുന്നംകുളത്തേക്കു തിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ആരംഭിക്കാം!'

അതുകൊണ്ടൊന്നും പ്ലേഗ് അടങ്ങിയില്ല. ആളുകൾ ദിവസേന മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തെക്കും വടക്കും കിഴക്കും അങ്ങാടികളിൽ നിന്ന് കൂട്ടനിലവിളികൾ

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി, പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, മാർ ഈവാനിയോസ് (ബഥനി), മാർ തെയോഫിലോസ് (ബഥനി)

ഉയർന്നു. നിലവിളികൾ പിന്നീട് അനുതാപത്തിന്റെ ഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമായി മാറി. കഠിന രോഗങ്ങളും സാംക്രമിക മഹാമാരികളും വരുമ്പോൾ ആലപിക്കേണ്ട പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ ഓലമേഞ്ഞ അങ്ങാടിപ്പുരകളുടെ മുകൾത്തട്ടിൽ ഒഴുകിപ്പരന്നു.

വൈദികരും വിശ്വാസികളും കൂടിയാലോചിച്ചു. സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയെ കുന്നംകുളത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനമായി. ആയതിനുവേണ്ടി പാറമേൽ കുരിയാക്കോസ് കത്തനാർ കോട്ടയത്തേക്കു പോയി. പരിശുദ്ധ ബാവാ കുന്നംകുളത്തു വന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ രോഗത്തിന് ശമനമുണ്ടാവും.

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലാണ് ബാവാ തിരുമേനി താമസം. കോട്ടയത്തേക്ക് കാറിൽ പോകാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ആലുവായിൽ ദേശം കടവ് കടക്കണം. പിന്നെ എറണാകുളത്തു ചെന്ന് ബോട്ടിൽ കയറണം. ഒരു വിധത്തിൽ പാറമേലച്ചൻ കോട്ടയത്തെത്തി. പഴയസെമിനാരിയിൽ ചെന്ന് ബാവായെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു.

'ഏതു വിധേനയും അവിടുന്ന് വേഗം വന്ന് കുന്നംകുളത്തെ സഭാവിശ്വാസികളുടെ സങ്കടത്തിനും രോഗത്തിനും നിവാരണമുണ്ടാക്കണം.'

തിരുമേനിയെ കുന്നംകുളത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവാനാണ് പാറമേലച്ചൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ കോട്ടയത്തെ സമുദായപ്രമാണിമാരുടെ ഭാവം മാറി.

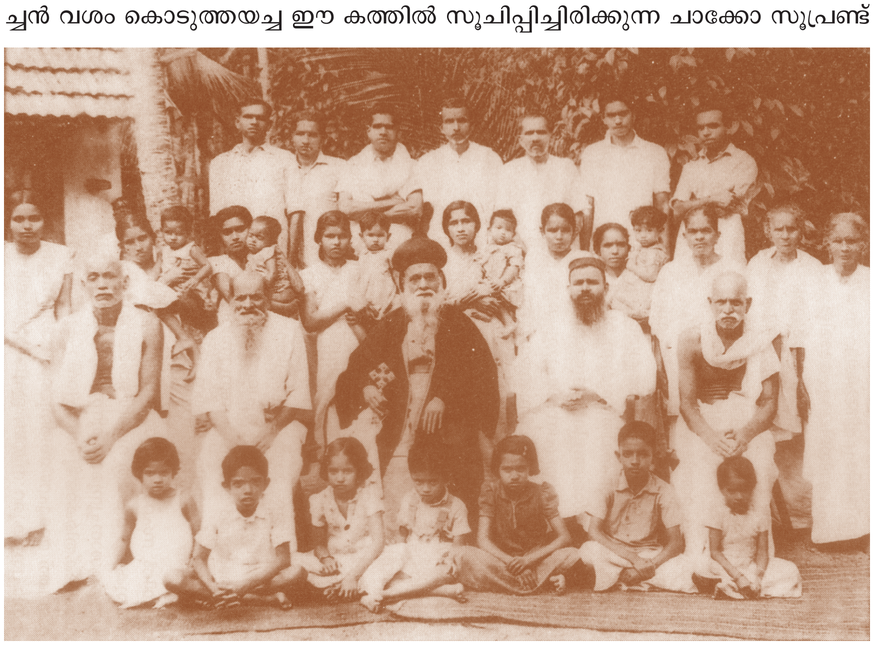
'പ്ലേഗ് വന്ന് ആളുകൾ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുന്നംകുളത്തേക്കാണോ ബാവായെ കൊണ്ടുപോകാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്? തിരുമേനിയെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി കൊല്ലാനാണോ ഭാവം?'

പാറമേലച്ചൻ ധർമസങ്കടത്തിലായി. വന്നകാര്യം സാധിക്കാതെ മടങ്ങേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്നോർത്ത് വ്യസനപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ സമുദായപ്രമാണിമാരും ബാവാ തിരുമേനിയും കൂടി ഒരു തീർപ്പിലെത്തി.

പാമ്പാടി ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ കുന്നംകുളത്തേക്ക് അയയ്ക്കുക. പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ കൊടുത്ത കത്തുമായി പാറമേലച്ചൻ പാമ്പാടി ദയറായിലേക്ക് നടന്നു. കത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു.

'കുന്നംകുളത്തുകാരനച്ചനും മറ്റും അങ്ങോട്ട് വരുന്നു. അവരുടെ കൂടെ പോകേണ്ട കാര്യം അത്യാവശ്യമാണ്. നാം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ എണ്ണ സേവിച്ചിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരിടത്തേക്കും പോകുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു വലിയ ഇടവക കുഴപ്പത്തിലാവുന്നത് സങ്കടമാണല്ലോ. അതിനാൽ മെത്രാച്ചൻ വേഗംതന്നെ കുന്നംകുളത്തേക്കു പോകണം. ചാക്കോ സൂപ്രണ്ടും മറ്റും അവിടെ ഉണ്ടല്ലോ?'

1935 കർക്കിടകം 10–ാം തീയതി കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ നിന്നു പാറമേലച്ചൻ വശം കൊടുത്തയച്ച ഈ കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചാക്കോ സൂപ്രണ്ട്

പാമ്പാടി തിരുമേനി കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം

കുന്നംകുളത്ത് പ്ലേഗ് ബാധിച്ചു എന്നറിഞ്ഞയുടനെ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ബലികഴിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള ആ മഹനീയമായ ക്രിസ്തീയ ദർശനത്തോടു കൂടി നി. വ. ദി. ശ്രീ. കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് സ്വമനസ്സാലെ കുന്നംകുളങ്ങരയിൽ എഴുന്നള്ളുകയും രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി പബ്ലിക്കായി ആത്മികശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുകയും, കൂടാതെ ഭയലേശമെന്യേ രോഗികളെ അവരുടെ വീടുകളിലും ആശുപത്രികളിലും ചെന്നു കാണുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ...

കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷണറും നായർ പട്ടാളത്തിന്റെ കമേണ്ടരും മറ്റും ആയിരുന്ന എം. എ. ചാക്കോ ആണ്. സഭാസ്നേഹിയും കുന്നംകുളത്തുകാരുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായിരുന്നു ശ്രീമാൻ ചാക്കോ.

കൊല്ലവർഷം 1110–ൽ നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളം സന്ദർശിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് തൃശൂരിൽ നിന്ന് കെ. വി. രാഘവൻ നായരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിരുന്ന 'ഗോമതി'യിൽ വന്ന ലേഖനത്തിന്റെ ശീർഷകം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: 'പ്ലേഗിനെ ഭയപ്പെടാത്ത സാക്ഷാൽ ഇടയൻ.'

പാമ്പാടി തിരുമേനി തലയിൽ കൈവെച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് താൻ പ്ലേഗിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടത് എന്ന് ഇ. വി. കെ. ഔഷധശാലയുടെ ഉടമസ്ഥനായി പിന്നീട് അറിയപ്പെട്ട ഏനാശ്ശേരി വറീത് കുരിയൻ, നസ്രാണികളുടെ പടിയോലകളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ചാക്കുണ്ണി മകൻ മാത്യു വക്കീലിനോട് നേരിട്ടു പറഞ്ഞതായി രേഖകളുണ്ട്.

(ഭാഷാപോഷിണി വാർഷികപ്പതിപ്പ് 2014)

7. 1935–ലെ കുന്നംകുളം യാത്ര: കാലാനുക്രമണിക

1935 ഫെബ്രുവരി 11 (മകരം 29) – പ്ലേഗ് ബാധയറിഞ്ഞ് പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ കല്പനപ്രകാരം പാമ്പാടി ദയറായിൽ നിന്ന് കുന്നംകുളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സന്ധ്യയ്ക്ക് എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 12 (മകരം 30) – പ്ലേഗ് ബാധയറിഞ്ഞ് കുന്നംകുളത്തെത്തി. കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിയിലേക്കു പോയി.

1935 ഫെബ്രുവരി 13 (കുംഭം 1) – കുംഭം രണ്ടാം തീയതി മുതൽ മൂന്ന് ദിവസത്തേക്കു കുന്നംകുളത്ത് പ്രത്യേക നോമ്പിന് തിരുമേനി ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

1935 ഫെബ്രുവരി 16 (കുംഭം 4 ശനി) – രാവിലെ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷമേ കടകൾ തുറക്കാവൂ എന്ന തിരുമേനിയുടെ ആഹ്വാനപ്രകാരം കുന്നംകുളം കമ്പോളത്തിലെ കടകൾ രാവിലെ ഒമ്പതു മണി വരെ തുറന്നില്ല.

1935 ഫെബ്രുവരി 23 (കുംഭം 11) – വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒന്നാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിനം. തിരുമേനി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 24 (കുംഭം 12) – തിരുമേനി കുന്നംകുളം പുത്തൻപള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. എം.ജി.എം. സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ സമ്മാനദാനം നിർവഹിച്ചു.

1935 ഫെബ്രുവരി 25 (കുംഭം 13) – തിരുമേനി കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിലേക്കു പോയി.

1935 ഫെബ്രുവരി 26 (കുംഭം 14) – തിരുമേനി പഴഞ്ഞി ഇടവക്കാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം പള്ളിയിലെത്തി. പി. ഐ. മത്തായി കത്തനാരുടെ ഭവനത്തിലെത്തി അന്ത്യ കൂദാശ നടത്തി കുന്നംകുളത്തേക്ക് തിരികെ പോയി.

1935 മാർച്ച് 1 (കുംഭം 17) വെള്ളി – തിരുമേനി കുന്നംകുളത്തു നിന്നും കോട്ടയത്തേക്കു മടങ്ങി. സന്ധ്യയ്ക്ക് എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

1935 മാർച്ച് 2 (കുംഭം 18) ശനി – എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. കോട്ടയത്തിനു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

സമ്പാദകൻ: **ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്**

അമ്മയുടെ ശരീരമെന്ന പേടകംപോലെ, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിദ്യയൊരുക്കിയ ബഹിരാകാശപേടകം പോലെ, നോമ്പ് ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപേടകമാണ്. പേടകത്തിനുള്ളിലെ ജീവിതം അത്ര സുഖകരമല്ല. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമെല്ലാം പരിമിതപ്പെടും. ഭക്ഷണത്തിലും ചിന്തയിലും ശരീരചലനങ്ങളിലും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവം. പക്ഷേ, പേടകം കനത്ത സുരക്ഷയൊരുക്കുന്ന കവചവുമാണ്.

എത്ര ഹൃദയം നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടും ആശ്വാസത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പുകളോടെയുമാണ് ഇന്ത്യൻ വംശജയായ സുനിതാ വില്യംസിനെയും സഹ സഞ്ചാരി ബുച്ച് വിൽമറിനെയും ലോകജനത കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചത്!

കടലിൽ പതിച്ച പേടകത്തെ കപ്പലിൽ കയറ്റി പേടകവാതിൽ തുറക്കുന്നതും ഉള്ളിലുള്ള സുനിതയെയും സഹയാത്രികരെയും ഉദ്വേഗപൂർവമായ നിമിഷങ്ങളുടെ ഇടവേളകളിൽ, പുറത്തേക്ക് ഇറക്കുന്നതും നാം കണ്ടു.

ഇത് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നോമ്പുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മനസ്സിൽ വന്ന ചില ചിന്തകൾ ആലങ്കാരികമായി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

ആശുപത്രിയിലെ പ്രസവമുറിയിൽ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ജനിച്ചു വീഴാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കുഞ്ഞനെ, നേഴ്സുമാരും ഡോക്ടർമാരും ചേർന്ന് വലിച്ചിറക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും മാതൃപേടകത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ബഹിരാകാശയാത്രികരെ പുറത്തിറക്കുന്നതു കണ്ടാൽ. അങ്ങനെ പുറത്തുവരുന്നവർ ശരിക്കും ശിശുക്കളെപോലെയാണ്. അവർക്ക് സ്വയം എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കാനോ സ്വന്ത കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനോ കഴിവില്ല. പാദങ്ങൾ ശിശുവിന്റെ പാദങ്ങൾ പോലെ പരിമൃദുലമാണ്.

ഒമ്പതു മാസങ്ങൾ മാതൃഗർഭത്തിൽ കഴിയുന്ന ശിശുവിനെപ്പോലെ ഒമ്പത് മാസങ്ങളാണ് ഇന്റർനാഷ്ണൽ സ്പേസ് സ്റ്റേഷനിൽ സുനിതയും മറ്റും കഴിഞ്ഞത്. ശരീരഭാരം അനുഭവിക്കാതെ, ഗർഭപാത്രത്തിലെ അമ്നിയോട്ടിക് ജലത്തിൽ "നീന്തിത്തുടിക്കുന്ന" ഭ്രൂണശിശുവിനെപ്പോലെ, ബഹിരാകാശനിലയത്തിലെ ഭാരമില്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ് ഭൂമിയുടെ ഗുരുത്വാകർഷണം മൂലമുള്ള ശരീരഭാരത്തിലേക്ക് അവർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നത്. ഇതു ശരിക്കുമൊരു പുനർജനനമാണ്. സ്വന്തം അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നും ഒരിക്കൽ ഭൂമിയിലേക്ക് ജനിച്ചതാണ് സുനിതയും കൂട്ടുകാരും. ഇപ്പോളിതാ സാങ്കേതികവിദ്യയൊരുക്കിയ സങ്കീർണ്ണമായ പേടകത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ജനിക്കുന്നു.

അമ്മയുടെ ശരീരമെന്ന പേടകംപോലെ, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികവിദ്യയൊരുക്കിയ ബഹിരാകാശപേടകം പോലെ, നോമ്പ് ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപേടകമാണ്. പേടകത്തിനുള്ളിലെ ജീവിതം അത്ര സുഖകരമല്ല. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമെല്ലാം പരിമിതപ്പെടും. ഭക്ഷണത്തിലും ചിന്തയിലും ശരീരചലനങ്ങളിലും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവം. പക്ഷേ, പേടകം കനത്ത സുരക്ഷയൊരുക്കുന്ന കവചവുമാണ്.

സുനിതയും മറ്റും കയറിയ ഡ്രാഗൺ പേടകം ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മണിക്കൂറിൽ 28,800 കി. മീറ്റർ വേഗതയിൽ, 1600 ഡിഗ്രി സെഷ്യൽസ് വരെ അതിന്റെ പുറംചട്ട ചൂടാകും. അഗ്നിഗോളം പോലെ പേടകം ആളിക്കത്തും. പക്ഷേ, പ്രത്യേക കവചങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, അകത്തുള്ളവർ സുരക്ഷിതരാണ്. തീപ്പന്തത്തിനുള്ളിലാണ് ബഹിരാകാശസഞ്ചാരികളുടെ ഭൂമിപ്രവേശനം.

നല്ല നോമ്പ് ബാഹ്യമായി നോക്കിയാൽ താപഗോളമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ നോമ്പുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുന്ന തപസ്സ്, അനുതാപം എന്നീ വാക്കുകൾ വരുന്നത് താപം അഥവാ ചൂട് എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ്. അന്തരീക്ഷവായുവുമായുള്ള ഉരസൽ മൂലമാണ് പേടകം പുറമെ ചൂടാകുന്നത്. യഥാർഥ നോമ്പും തിന്മയുടെ ശക്തികളോടുള്ള പോരാട്ടമാണ്. ആ ഉരസൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന അഗ്നിപ്രളയം സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, തപോകവചങ്ങൾകൊണ്ട് അകത്തുള്ളവർ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാൽപതു ദിനരാത്രങ്ങളിലെ നോമ്പ് ഇതുപോലൊരു അഗ്നിപരീക്ഷണമായിരുന്നു. എങ്കിലും പൂർണ്ണ വിജയാളിയായി താൻ ഈ ഭൂമിയിൽ സാധാരണ മനുഷ്യർക്കിടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന് ജീവിച്ചു. സഭാചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം വിശുദ്ധ വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ ഗുരുവിനുണ്ടായ അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങൾ ചെറിയ അളവിലെങ്കിലും ഏറ്റു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് നമുക്കോർക്കാം.

പേടകം കടലിലെ ഓളങ്ങൾക്കുമേൽ മെല്ലെ പതിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ വേഗം വെറും 25 കി. മീ. ആറു പാരച്യൂട്ടുകളാണ് മണിക്കൂറിൽ 28,800 കി. മീറ്ററിൽ നിന്ന് ക്രമേണ വേഗതകുറച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. കുടകൾ പോലെ അവ വിടരുന്നത് നാമെല്ലാം കണ്ടതാണ്.

പുരാതനമായ ഒരു നോമ്പുപ്രാർഥനയിൽ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: "പ്രാർഥന സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. സ്നേഹം അതിനെ കരേറ്റുന്നില്ലായെങ്കിൽ അതിന്റെ ചിറകുകൾ ബലഹീനമാകുന്നു." നോമ്പിന്റെയും പ്രാർഥനയുടെയും റോക്കറ്റും പാരച്യൂട്ടും സ്നേഹമാണ്. വിദ്വേഷവും പകയും വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രാർഥനയുടെ ചിറകുകൾ ഭാരംമൂലം വിടരുകയില്ല. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ മഹോന്നതികളിലേക്ക് പറന്നുയരാനും മനുഷ്യരുടെ മഹാവ്യസനങ്ങളിൽ മനസ്സലിഞ്ഞ് താണിറങ്ങാനും നമ്മുടെ പ്രാർഥനയ്ക്ക് കഴിയണമെങ്കിൽ സ്നേഹമാകുന്ന ചിറകുകൾ കൂടിയേതീരൂ. ഈ നോമ്പുദിവസങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ചിറകുകൾ ഭാരംകുറഞ്ഞതാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാം.

വേദപുസ്തകത്തിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ

യായേൽ

സിസ്റ്റർ മേരി OSM
(ബേത്‌ലഹേം ദയറ കിഴക്കമ്പലം)

പഴയനിയമത്തിലെ ഏറ്റവും കൗതുകകരവും നാടകീയവുമായ വിവരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ന്യായാധിപന്മാർ 45-ൽ കാണപ്പെടുന്ന യായേലിനെകുറിച്ചുള്ള പരാമർശം. സാധാരണക്കാരിയായി തോന്നുന്ന ഒരു സ്ത്രീയായ യായേൽ, കനാന്യർക്കെതിരായ ഇസ്രായേലിന്റെ വിജയത്തിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കുന്ന, കൗശലക്കാരിയായ വ്യക്തിയായി ഉയർന്നുവരുന്നു. അവളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരമ്പരാഗത ലിംഗപരമായ അവസ്ഥകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ബൈബിൾ വിവരണങ്ങളിൽ ദൈവീക നീതിയുടെയും മനുഷ്യന്റെ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെയും സങ്കീർണ്ണതകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബൈബിൾ ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും എന്നാൽ വിവാദപരവുമായ വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ അവളുടെ തന്ത്രപരമായ ബുദ്ധി, ധൈര്യം, വിഭവസമൃദ്ധി, അവ്യക്തമായ ധാർമ്മികത എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള യായേലിന്റെ സവിശേഷതകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1. തന്ത്രശാലിയും ബുദ്ധിമതിയും

സാഹചര്യം വിലയിരുത്താനും അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുമുള്ള യായേലിന്റെ കഴിവിൽ അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തി പ്രകടമാണ്. ഇസ്രായേല്യരോടും കനാന്യരോടും തമ്മിൽ നിഷ്പക്ഷ ബന്ധം നിലനിർത്തിയിരുന്ന ഒരു കൂട്ടമായ കേന്യസമൂഹത്തിലെ ഹേബെറിന്റെ ഭാര്യയായിട്ടാണ് അവളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് (ന്യായാധിപന്മാർ 4:11). ഈ നിഷ്പക്ഷത യായേലിനെ സംഘർഷത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമായും സ്വതന്ത്രമായി ഇടപഴകാൻ അനുവദിച്ചു. ഇസ്രായേൽ സൈന്യത്താൽ തോൽക്കപ്പെട്ട കനാന്യ സൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായ സീസെര, യായേലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ അഭയം തേടി, താൻ സുരക്ഷിതനാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചു. ഈ അനുമാനം മുതലെടുത്ത് യായേൽ അവനെ ആതിഥ്യമരുളി സ്വാഗതം ചെയ്തു, വെള്ളത്തിനു പകരം പാൽ നൽകി, സുരക്ഷിതത്വം തോന്നിപ്പിക്കാൻ ഒരു പരവതാനി കൊണ്ടു മൂടി (ന്യായാധിപന്മാർ 4:18–19). മനുഷ്യ മനഃശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ സൂക്ഷ്മമായ അവബോധവും സാഹചര്യം തന്റെ നേട്ടത്തിനായി കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള അവളുടെ കഴിവും ഈ തന്ത്രപരമായ വഞ്ചന പ്രകടമാക്കുന്നു.

തന്റെ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുന്ന രീതിയിൽ അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. നേരിട്ടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനു പകരം, സീസെര ദുർബലമായ അവസ്ഥയിലാകുന്നതുവരെ – ക്ഷീണിതനും ഉറങ്ങുന്നവനുമായി – യായേൽ കാത്തിരിക്കുകയും ഉറങ്ങിയതിനു ശേഷം അവനെ മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു നാടോടി സ്ത്രീയുടെ പരമ്പരാഗത ഉപകരണങ്ങളായ ഒരു കൂടാരക്കുറ്റിയും ഒരു ചുറ്റികയും എടുത്ത്, സീസെരയുടെ ചെന്നിയിൽ കുറ്റി തറച്ച്, തൽക്ഷണം അവനെ കൊല്ലുന്നു (ന്യായാധിപന്മാർ 4:21). തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിൽ സമയത്തിന്റെയും കൃത്യതയുടെയും പ്രാധാന്യം യായേൽ ഈ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ കാണിച്ചു തരുന്നു.

2. ധൈര്യവും കരുത്തും

യായേലിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അപാരമായ ധൈര്യം ആവശ്യമായിരുന്നു. പുരാതന ലോകത്ത്, സ്ത്രീകൾ സാധാരണയായി യുദ്ധത്തിലോ അക്രമത്തിലോ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശക്തനായ ഒരു സൈനിക നേതാവായ സീസെരയെ കൊല്ലാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സ്വയം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട്, യായേൽ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതികളെ ധിക്കരിക്കുകയും സ്വയം അപകടകരമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ പദ്ധതി പരാജയപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, സീസെരയിൽ നിന്നോ അവന്റെ സഖ്യകക്ഷികളിൽ നിന്നോ പ്രതികാരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അവൾക്ക് നേരിടേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ശ്രദ്ധേയമായ ധീരത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ അവൾ മടിച്ചില്ല.

മാത്രമല്ല, അവളുടെ ശക്തി ശാരീരികമായി മാത്രമല്ല, ധാർമ്മികവും മാനസികവുമാണ്. ഒരു പുരുഷന്റെ തലയോട്ടിയിലൂടെ ഒരു കൂടാര കുറ്റി ഇടുന്നതിന് ഗണ്യമായ ശക്തി ആവശ്യമാണ്, അത് അവളുടെ ശാരീരിക കഴിവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിലും പ്രധാനമായി, അത്തരമൊരു ഭയാനകമായ ജോലി മടികൂടാതെ നിർവഹിക്കാനുള്ള മാനസിക ധൈര്യം അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ശാരീരിക കഴിവിൽ മാത്രമല്ല, വിജയം നേടുന്നതിന് പാരമ്പര്യേതര മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, തനിക്ക് ശരിയാണെന്ന് വിശ്വസമുള്ള പക്ഷവുമായി സ്വയം അണിനിരക്കാനുള്ള അവളുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിലുമാണ് അവളുടെ ശക്തി.

3 വിഭവശേഷിയും പൊരുത്തപ്പെടുത്തലും

യായേൽ തന്റെ ആയുധം തെരഞ്ഞെടുത്തത് അവളെ നിർവചിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന സ്വഭാവമാണ്. പരമ്പരാഗത ആയുധങ്ങൾ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്നിട്ടും തന്റെ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാൻ ലഭ്യമായത് ഒരു കൂടാരക്കുറ്റിയും ഒരു ചുറ്റികയും ആണ്. അത് അവൾ ഉപയോഗിച്ചു. സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനും സാധാരണ വീട്ടുപകരണങ്ങളെ യുദ്ധോപകരണങ്ങളാക്കി മാറ്റാനുമുള്ള അവളുടെ കഴിവിനെ ഇത് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

കൂടാതെ, രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ ചലനാത്മകതയെ നയിക്കാനുള്ള അവളുടെ കഴിവ് അവളുടെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തലിനെ പ്രകടമാക്കുന്നു. ഒരു കേന്യ സ്ത്രീ എന്ന നിലയിൽ, ഇസ്രായേല്യരും കനാന്യരും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിൽ അവൾ നേരിട്ട് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധികാര ചലനാത്മകതയെ അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, ഇസ്രായേലുമായി സ്വയം യോജിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ തീരുമാനം യാദൃശ്ചികമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് വിശാലമായ രാഷ്ട്രീയ ഭൂപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ ധാരണയും ഒരുപക്ഷേ ദൈവീക മാർഗനിർദേശവും സ്വാധീനിച്ചിരിക്കാം. സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ വേഗത്തിലും തന്ത്രപരമായും തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനുള്ള അവളുടെ കഴിവ് പ്രശംസനീയം തന്നെ.

4. ധാർമ്മിക അവ്യക്തതയും ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രാധാന്യവും

യായേലിന്റെ ജീവിതം ധാർമ്മികതയെയും ദൈവ നീതിയെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. ഒരു വശത്ത്, ദെബോറയുടെ ഗീതത്തിൽ അവളെ ഒരു നായികയായി ആഘോഷിക്കുന്നു, അവിടെ അവളെ 'സ്ത്രീകളിൽ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹീത' എന്ന് പ്രശംസിക്കുന്നു (ന്യായാധിപന്മാർ 5:24). അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇസ്രായേലിന്റെ വിജയത്തിന് നേരിട്ട് സംഭാവന നൽകി, സീസെര ഒരു സ്ത്രീയുടെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന ദെബോറയുടെ പ്രവചനം നിറവേറ്റി (ന്യായാധിപന്മാർ 4:9). ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് യായേലിന്റെ പ്രവൃത്തി സ്വീകാര്യമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു എന്നാണ്.

മറുവശത്ത്, സീസെരയെ വഞ്ചിച്ചും പുരാതന ആതിഥ്യമര്യാദ ലംഘിച്ചും കൊലപ്പെടുത്തിയ അവളുടെ പ്രവൃത്തി ധാർമ്മികമായി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവു

ന്നതാണ്. പല പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളിലും, ഒരാൾക്ക് അഭയം നൽകുന്നത് സംരക്ഷണത്തിന്റെ കടമയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സീസെരയെ കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പ് തെറ്റായ സുരക്ഷാബോധത്തിലേക്ക് വശീകരിച്ചുകൊണ്ട് യായേൽ സംരക്ഷണത്തിന്റെ സാമൂഹിക മാനദണ്ഡം ലംഘിച്ചു. യായേൽ ദൈവഹിതത്തിന്റെ നീതിമാനായ ഒരു ഉപകരണമായിരുന്നോ, അതോ അവൾ വ്യക്തിപരമായ അഭിലാഷത്തിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചതാണോ? ബൈബിൾ അവളെ വ്യക്തമായി കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല, അവളുടെ ധാർമ്മികത വ്യാഖ്യാനത്തിന് തുറന്നിടുകയാണ്.

ന്യായാധിപന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിലെ യായേലിന്റെ ജീവിതം ബുദ്ധിശക്തി, ധൈര്യം, വിഭവസമൃദ്ധി, ധാർമ്മിക സങ്കീർണ്ണത എന്നിവയുടെ തെളിവാണ്. പരമ്പരാഗത ലിംഗപരമായ വ്യവസ്ഥകളെ അവൾ ധിക്കരിക്കുകയും ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി മാറ്റാൻ തന്റെ ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലർ അവളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികതയെ ചോദ്യം ചെയ്തേക്കാം, ബൈബിൾ വാചകം അവളെ ഒരു നായികയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു, അവളുടെ ധൈര്യം ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുവിന്റെ പതനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. പദവിയോ ലിംഗഭേദമോ പരിഗണിക്കാതെ വ്യക്തികൾക്ക് ദൈവീക പദ്ധതികളിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന അപ്രതീക്ഷിത വഴികളുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായി അവളുടെ ജീവിതം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ സംയോജിതമായ ബുദ്ധിവൈഭവത്തിന്റെയും നിർഭയമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും തെളിവായി യായേൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

പാമ്പാടി ദയറായിൽ താബോർ സ്റ്റോർ ആരംഭിച്ചു

പൊത്തൻപുറം: പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ചരമ ജൂബിലി ആചരണത്തോടനുബന്ധിച്ചു താബോർ സ്റ്റോർ ആൻഡ് കഫെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് പുളിമൂട്ടിൽ ആദ്യ വിൽപ്പന നിർവഹിച്ചു. ഫാ. തോമസ് മാത്യു തിണ്ടിയത്ത് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ വനിതാ സംരംഭമായ നവജ്യോതി മോംസ് ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഷോപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം. പള്ളി സാമഗ്രികൾ, ആരാധയ്ക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ, വീടുകളിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ എന്നിവ ഇവിടെ ലഭിക്കും.

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ 60-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് എഴുപത് വയസ്സ് പൂർത്തിയാക്കിയ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ ദർശിച്ചവരുടെ സ്നേഹസംഗമം നടത്തപ്പെട്ടു. അറുപതിൽ അധികം വ്യക്തികൾ സംഗമത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. താങ്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ കുറിച്ച് കണ്ടതും കേട്ടതും അനുഭവിച്ചതുമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പങ്കുവെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത എൺപത് വയസ്സിന് മുകളിൽ പ്രായമുള്ളവരെ പൊന്നാട അണിയിച്ചു ആദരിക്കുകയും എഴുപത് വയസ്സിന് മുകളിൽ പ്രായമുള്ളവർക്ക് ഉപഹാരങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.

തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനത്തിൽ നവോമിക്കൊരു പാർപ്പിടം പദ്ധതിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. സ്വന്തമായി വീടും മറ്റ് വരുമാന മാർഗങ്ങളും ഇല്ലാത്തവരായ വിധവമാർക്ക് കൈത്താങ്ങൽ ആയിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് നവോമി ക്ഷേമ പദ്ധതി. അതിന്റെ ഭാഗമായി ഈ വർഷം രണ്ടു നവോമിമാർക്കാണ് ഭവനങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നത്. ചെറുവക്കൽ സെന്റ് ജോർജ് വലിയ പള്ളി, ആദിച്ചനല്ലൂർ സെന്റ് ബഹനാൻസ് ദേവാലയം എന്നീ പള്ളികളിലെ അർഹരായ ഓരോ നവോമിമാരെ കണ്ടെത്തി അവർക്ക് വീടുകൾ നിർമിച്ചു നൽകുന്നതിന്റെ ആദ്യ പടിയായി ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് രണ്ടു ഭവനങ്ങളുടെയും കല്ലിടീൽകർമ്മം നിർവഹിച്ചു.

അഖില മലങ്കര പ്രാർത്ഥനായോഗം പ്രവർത്തനോദ്ഘാടനം പത്തനംതിട്ട മാക്കാംകുന്ന് കത്തീഡ്രലിൽ മാത്യൂസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർവഹിക്കുന്നു.

വചനതീർത്ഥം

വലിയ നോമ്പിലെ ആറാം ഞായർ

കുരുടൻ/സമിയോ

(വി. യോഹന്നാൻ 9:1-41)

ഫാ. മോൻസി ഫിലിപ്പ്

വലിയ നോമ്പിലെ ആറാം ഞായർ. (സമിയോ) യേശുതമ്പുരാൻ കുരുടനെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന സംഭവം. ജന്മനാ അന്ധനായിരുന്ന ഒരുവൻ സൂര്യപ്രകാശം കാണുവാൻ സാധിച്ചതിനൊപ്പം നീതിയിൻ സൂര്യനായ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ദർശിക്കുന്ന അനുഭവ സാക്ഷ്യം. അന്ധത മൂടിയ ഇടങ്ങളിൽ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇടപെടീൽ.

"ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു" (വി. യോഹ. 8:12)

ഇന്നത്തെ വേദഭാഗം

വി.യോഹന്നാൻ 9:1-41

യേശുതമ്പുരാൻ കുരുടർക്ക് കാഴ്ച കൊടുക്കുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ സുവിശേഷങ്ങളിലും കാണുവാൻ സാധിക്കും. (മത്തായി. 9:27-31; 12:22; 25:30; 21:14; മർക്കോ. 8:22-26; 10:46-52; വി, ലൂക്കോ. 7:21). എന്നാൽ പിറവി കുരുടനു സൗഖ്യം കൊടുക്കുന്ന സംഭവം വി.യോഹന്നാന്റെ സുഴിശേഷത്തിൽ മാത്രം കാണുന്നു. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രകാശവും അന്ധകാരവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം പലയിടത്തും എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവ് കുരുടന് കാഴ്ച നൽകുന്നതോടൊപ്പം ഉൾക്കാഴ്ച്ചയും നൽകുന്നു.

ജന്മനാ കുരുടനായ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണിൽ കർത്താവ് മണ്ണുകുഴച്ച് പുരട്ടി ശീലോഹം കുളത്തിൽ പോയി കഴുകുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു. ഈ അത്ഭുതം ശാബതിൽ സംഭവിക്കുന്നതിനാൽ പരീശന്മാർക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തിനാൽ അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ വരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ. കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവനെ പരീശന്മാർ പുറത്താക്കുന്നു. ക്രിസ്തു അവനെ തന്നിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുന്നു. അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. യേശുതമ്പുരാൻ പരീശന്മാരോട് ഇപ്രകാരം വേദ്യഭാഗം പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

"യേശു അവരോട്: നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ ; ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പാപം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു."വി.യോഹ. 9:41

ഇതാണ് വേദഭാഗത്തുള്ള ഇതിവൃത്തം.

വേദഭാഗചിന്തകൾ

1. ദൈവീക വെളിപാടിന്റെ വസന്തവും പറുദീസയുമായി മാറുന്ന കുരുടൻ

പിറവിയിലെ കാഴ്ച ഇല്ലാത്തവന് യേശുതമ്പുരാൻ കാഴ്ച നൽകി. അവനിൽ ദൈവീകരണം ുണ്ടായി. ഭൗതീകമായ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ആന്തരീകമായ അന്ധത നീങ്ങി അവൻ ദൈവത്തെ രുചിച്ചറിയുന്ന അനുഭവം. ദൈവീകാനുഭവം ക്രമാനുഗതമായി കൂടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു എന്ന് വേണം പറയുവാൻ.

ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനോട് ചോദിക്കുന്നു. ആരുടെ പാപം നിമിത്തം ഇങ്ങനെ ഇവൻ കുരുടനായി എന്ന്. ഇവനോ ഇവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ എന്ന്. കാരണം യഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസം രോഗങ്ങളും മറ്റ് അത്യഹിതങ്ങളും പാപഫലമാണെന്നായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇവിടെ യേശുതമ്പുരാൻ ഉത്തരമായി ദൈവപ്രവൃത്തി വെളിവാകേണ്ടതിന് ഇവന് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നാണ്. എല്ലാ രോഗങ്ങളും പാപമൂലമല്ല.ദൈവം സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളായി വേദനകളെയും പ്രയാസങ്ങളെയും കാണുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

പരിമിതമായ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയുടെ അറിവിലൂടെയല്ല ആത്മീകാനുഭവത്തിലൂടെയാണ് ദൈവത്തെ സുവ്യക്തമായി അറിയുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഇവിടെ കുരുടൻ അവന്റെ അജ്ഞതയിൽ നിന്ന് ക്രമാതീതമായി യഥാർത്ഥമായ ദൈവീകത്തിലേക്ക് വളരുന്നു. അവനിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ കുടിയിരുത്തുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ കൂടിവന്നു.

വിമർശനങ്ങൾക്കും, ഒഴിവാക്കലുകൾക്കും, ഒറ്റപ്പെടുത്തലുകൾക്കും വശംവദനാകാതെ അവൻ ക്രിസ്തുവിവേക്ക് അറിയാതെ അടുത്തു. കാഴ്ച ലഭിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു ചെയ്ത പ്രവൃത്തിതന്നെ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയാണ്.

1. നിലത്തു തുപ്പി - തുപ്പൽ ഔഷധഗുണമുള്ളതെന്ന് പലരും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

2. ചേറുണ്ടാക്കി - വെള്ളത്തിനു പകരം തുപ്പൽകൊണ്ട്

3. കണ്ണിൽ പൂശി, കണ്ണിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒന്നുമില്ലാത്തവൻ. മണ്ണിൽ നിന്നും മെനഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ മണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ണുണ്ടാക്കി.

4. ശീലോഹാം കുളത്തിൽ പോയി കഴുകുവാൻ ആഹ്വാനം.

ശീലോഹാം എന്നതിന് "അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്" എന്നർത്ഥം. ശീലോഹാം കുളത്തിലെ കഴുകൽ, വി.മാമോദീസായുടെ പ്രതീകം.ക്രിസ്തുവാണ് ദേവാലയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധീകരണമെന്നും അതോടൊപ്പം അതിൽതന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരുടെ വിശുദ്ധീകരണം എന്നും തെളിയിക്കുന്നു.

"മനുഷ്യന്റെ ആത്മീക നയനങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിന് ക്രിസ്തു പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. അവന്റെ വചനത്തിലൂടെ വി. കൂദാശകളിലൂടെ, സ്പർശനത്തിലൂടെ, മനുഷ്യ സഹോദരങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തിലൂടെ."

കുരുടൻ കാഴ്ച്ച പ്രാപിച്ചതിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവനെ സാക്ഷിക്കുന്നു.

1. യേശു എന്ന മനുഷ്യൻ (9:11)
2. യേശു ഒരു പ്രവാചകൻ ((:17)
3. നീതിമാൻ
4. ദൈവപുത്രൻ

ഇത്തരം തിരിച്ചറിവാണ് ദൈവീകരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും മറ്റു മനുഷ്യനിലെ കുറവും കുറവുകളും കാണാനുള്ള, പറയാനുള്ള ത്വരയിലാണ്. മനുഷ്യനിലെ ദൈവീകതയെ കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം അവന്റെ ആന്തരീക നേത്രം പാപാന്ധകാരത്തിൽ കുരുടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അറിയേണ്ടവനെ അറിയേണ്ടതുപോലെ അറിയാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

1. അറിയേണ്ടത് അറിയാതെ പോകുന്നത് അജ്ഞത,
2. അറിയേണ്ടത് അറിയാൻ ശ്രമിക്കാത്തത് അലസത.
3. മാറ്റേണ്ടത് മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കാത്തതും അലസത.

കുരുടൻ ദേവാലയമദ്ധ്യേ ക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് നമസ്കരിച്ചു. ദൈവീകമായ അനുഭവങ്ങൾ രുചിച്ചറിയുന്നതിലൂടെ ദൈവീക വെളിപ്പാടിന്റെ വസന്തം തീർക്കാം.

2. തച്ചുടയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കുരുടൻ വളരുന്നു. ക്രിസ്തു അവനെ ചേർത്തുപിടിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു നൽകിയ കാഴ്ച, അവനിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിത്തുകൾ കൂടി നൽകി. അത് ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞ് ആർക്കും നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അത്ര വളർന്നു.

ജനം അവനെക്കുറിച്ച് അവൻ ആ പഴയ കുരുടൻ ആണെന്നും, അല്ലെന്നും അവന്റെ സാദൃശ്യമുള്ളവനെന്നും ഭിന്ന അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു. അവന്റെ മറുപടി "അത് ഞാൻ തന്നെ" ചിലപ്പോൾ ഒക്കെ അങ്ങനെയാണ് ചിവരുടെ മാറ്റം നമുക്ക് അത്ര വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അത് നമ്മുടെ ചിന്തയുടെയും ചിന്താഗതിയുടെയും പ്രശ്നമാണ്. ഇന്നും ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും ഒരു വ്യത്യാസവും വരാത്തത് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനാണ്. അത് തന്നെയാണല്ലോ, ഇവിടെയും സംഭവിച്ചത്. പരീശന്മാരുടെ ചോദ്യംചെയ്യൽ അതും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ വരെ വരുത്തി ചോദ്യംചെയ്യൽ. എന്നാൽ കാഴ്ച്ച ലഭിച്ചതിലൂടെ ലഭിച്ച കുരുടന്റെ ധൈര്യം എടുത്തുപറയണം.

ചിലരെയൊക്കെ സുഖിപ്പിച്ച് കാര്യസാധ്യവും, സ്ഥാനവും നേടുവാൻ മനുഷ്യൻ ഓടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ മനുഷ്യന്റെ ധൈര്യം ശ്രേഷ്ഠം. അതും അധികാരികളോട്. മാതാപിതാക്കന്മാർപോലും ഭയന്ന് നിൽക്കുമ്പോൾ ഇന്നലെവരെ കാഴ്ച്ചയില്ലാത്തവൻ ഇന്ന് കാഴ്ചയുള്ളവനായി ധൈര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. പരീശന്മാർക്ക് ഇത് അത്ര സുഖിക്കില്ല. ഇന്നലെവരെ എന്റെ ഭിക്ഷകൊണ്ട് ജീവിച്ചവൻ ഇന്ന് എനിക്കെതിരെയോ എന്ന ഭാവമാവാം.

"നീതിയുള്ള ഒറ്റയൊരു മനുഷ്യന്റെ ഒറ്റപ്പെട്ട സ്വരം പോലും കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ മാറ്റുണ്ടാക്കും."

കുരുടൻ ക്രിസ്തുവിനെ നല്ല മനുഷ്യനായും, പ്രവാചകനായും, നീതിമാനായും, ദൈവപുത്രനുമായി കണ്ടതിനാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അവനിൽ അവൻതന്നെ വളർത്തി. അവൻ അതിനാൽ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. ഇത് അറിഞ്ഞ ക്രിസ്തു അവനെ കണ്ടുമുട്ടി "ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു" (9:35). അവന്റെ ഉത്തരം "ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം" (9:36) അവൻ യേശുവിനെ നമസ്കരിച്ചു. ആരു നമ്മെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ക്രിസ്തു നമ്മെ ചേർത്തുനിർത്തും. അങ്ങനെ അവൻ നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കില്ല.

"എന്റെ അപ്പനും അമ്മയും എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും യഹോവ എന്നെ ചേർത്തുകൊള്ളും". സങ്കീ. 27:4.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ സംഭവത്തിലെ അവസാനത്തെ പറച്ചിൽ ഇത്തിരി കടുപ്പമല്ലേ.

"നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പാപം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു." യോഹ.9:41.

ഇത് ഒരു മുറിപ്പെടുത്തൽ ആണ്. എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഹൃദയം ഒരുപോലെ മുറിപ്പെടുത്തൽ. നാം പെർഫെക്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഈ ക്രിസ്തുവാക്യം ഓർക്കാം. അന്ധത ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ എന്ന ഒരു സ്വപരിശോധനയ്ക്കായി.

❑

ലാവണ്യദർശനം

ഇനിയുള്ള യാത്ര നോമ്പിനു പുറത്തേക്ക്

ഡെറിൻ രാജു

ഒരു വനത്തിനകത്തേക്ക് എത്രത്തോളം നമുക്ക് പോകാൻ സാധിക്കും?

വനത്തിന്റെ പകുതി വരെ എന്നാണ് ഏതൊരാൾക്കും പറയാവുന്ന ഉത്തരം.

കാരണം പകുതി പിന്നിട്ടാൽ പിന്നെ നമ്മുടെ യാത്ര വനത്തിനകത്തേക്കല്ല; പുറത്തേക്കാണ്.

നോമ്പും പകുതി പിന്നിടുകയാണ്. ഇനിയുള്ള യാത്ര നോമ്പിനു പുറത്തേക്കാണ്. പാതിനോമ്പ് പിന്നിട്ടാൽ നോമ്പ് പെട്ടെന്ന് തീരുമെന്നു പഴയ ആൾക്കാർ പറയാറുണ്ട്. കാരണം പതിനഞ്ച് ദിവസങ്ങൾക്കപ്പുറം നാല്പതാം വെള്ളിയും പിന്നീട് ഓശാനയിലൂടെ വലിയ ആഴ്ചയും അതിന്റെ അവസാനം ഉയിർപ്പുമാണ്. മശിഹായുടെ ഹാശാ അത്യാസന്നം എന്നാണ് പാതിനോമ്പിലെ ഒരു പാട്ടിൽ കാണുന്നത്.

ഇനിയങ്ങോട്ട് എന്നതുപോലെ കുരിശാണ് ഈ ദിവസവും അനുസ്മരിക്കുന്നത്. പണ്ടൊരു കൂട്ടമാളുകൾ തങ്ങളുടെ ഒരു ദീർഘ പ്രയാണത്തിൽ പാളയമദ്ധ്യത്തിൽ ഉയർത്തിയ ഒരു മുൻകുറിയെയും ഈ ദിവസം അനുസ്മരിക്കുന്നു. ആ ഉയർത്തൽ തന്റെ തന്നെ മുൻസൂചനയാണെന്ന് നസറായൻ ഒരു സംഭാഷണമദ്ധ്യേ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ.

നസറായന്റെ ഫിലോസഫിയുടെ പ്രത്യക്ഷ രൂപമാണ് കുരിശ്. ഐഹികമായ ഒരു രാജ്യമില്ലാത്ത, ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിലേക്ക് ചെറുത്തു നിൽപ്പില്ലാതെ ഇറങ്ങി വന്ന രാജാവിന്റെ ചെങ്കോലാണത്. ജെറുശലേമിലെ വഴിയോരത്തിൽ, ഒരു ചെറു കുന്നിൻ മുകളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കുരിശ് നമ്മോട് ഇടതടവില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നത് അവന്റെ ജീവിതസന്ദേശം തന്നെയാണ്. കുരിശിന്റെ ഓരത്തിലെ തണുപ്പിലേക്ക് അവൻ വിളിക്കുകയാണ്. കാളുന്ന വെയിലിൽ കുരിശ് നൽകുന്ന തണുപ്പ് അതിൽ കിടക്കുന്നവന്റെ നിഴലാണ്. അതിലേക്കാണ് അവൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്.

കുരിശ് ഒരു പ്രതീക്ഷയാണ്; ഒരു ഉറപ്പാണ്. അവനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ കുറഞ്ഞ യോഗ്യതയായി ഒരിക്കൽ അവൻ പറയുന്നത് കുരിശ് വഹിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ്. ലോകത്തെ താൻ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു മുപ്പത്തിമൂന്നു വയസുകാരൻ പറഞ്ഞത് ക്രൂശിലേക്കു നടന്നുകൊണ്ടാണ്. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ഭിന്നതയ്ക്കോ തർക്കത്തിനോ വ്യവഹാരങ്ങൾക്കോ ഒരു കുറവുമില്ല. അവൻ കൃത്യമായി പറഞ്ഞതാണ് താൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞ് ആട്ടിൻക്കൂട്ടത്തെ ചിതറിക്കുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ വരുമെന്ന്. ഓരോ മത്സരത്തിലും ക്രിസ്തു നമുക്ക് അപ്രാപ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; കുരിശിന്റെ സന്ദേശം കൈമോശം വരികയാണ്.

കുരിശിൽ അവനെ ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തിയത് മൂന്ന് ആണികളുടെ കരുത്തല്ല; മറിച്ച് അവന്റെ സ്നേഹമാണ്. അത് മനസിലാക്കുകയാണ് അവനോട്, അവന്റെ സഹനത്തോട് കാണിക്കാവുന്ന മിനിമം പരിഗണന!

Church Calendar

Seeing with the Eyes of Faith: Christ the Light of the World

(St. John 9:1–41)

Dn. Aaron Joshua John

As we approach the final weeks of Great Lent, the Church presents us with the healing of the man born blind in John 9, a powerful reminder that Christ is the Light of the World, who opens not only our physical eyes but also the eyes of our hearts. This Sunday also marks Catholicate Day, celebrating the self-governing structure of the Church, rooted in the apostolic faith passed down through generations.

The readings for this Sunday guide us to reflect on spiritual vision, generosity, and trust in God's providence. Deuteronomy 26 calls Israel to remember God's faithfulness by bringing their first fruits, while Malachi 3 challenges the people to stop robbing God and experience the blessings of faithful giving. The Epistle readings remind us to persevere in suffering (1 Peter 4) and to give generously (2 Corinthians 9). Together, these passages illuminate the themes of spiritual sight, sacrificial love, and living as children of light.

1. Christ the True Light: Healing Our Spiritual Blindness

The healing of the blind man is not just a miracle, it is a sign that points to Jesus as the Messiah. In John 9:5, Jesus declares, *"I am the light of the world."* He spits on the ground, makes mud, anoints the man's eyes, and tells him to wash in the Pool of Siloam. The man obeys and returns with his sight restored. St. Irenaeus of Lyons connects this act with creation: *"The Lord, who formed man from the dust, now recreates him by anointing his eyes with clay."* This miracle reveals Christ as the Creator, who not only heals but recreates and restores what is broken. The man's blindness represents humanity's spiritual darkness, and the water of Siloam prefigures Baptism, where we are washed and enlightened by Christ's grace.

This theme of restoration echoes through the readings. In Job 42, Job, after enduring suffering, finally sees God with spiritual clarity and is restored double what he lost. In the same way, when we persevere through trials, Christ opens our eyes to His presence, transforming our pain into a testimony of grace. St. John Chrysostom writes: *"He who was blind received not only bodily sight but also the eyes of the soul. Let us, too, wash in the waters of repentance, that we may see the light of Christ."* As we continue our Lenten journey, we are invited to allow Christ to heal our inner blindness, our pride, our judgment, our fear, so that we may truly see Him and reflect His light to the world.

2. The Calling of the Church: Living as Children of Light

The healed man's testimony sparks controversy with the Pharisees, who refuse to accept the miracle because it happened on the Sabbath. Their spiritual blindness is more tragic than the man's physical blindness, they cannot see the Messiah standing before them. Yet the blind man, through his encounter with Christ, grows in faith and courage. He moves from calling Jesus a man (John 9:11) to a prophet (John 9:17) to finally worshiping Him as Lord (John 9:38).

This progression mirrors our spiritual growth in the Church. The Catholicate reminds us that the Church is called to be a beacon of light, carrying forward the apostolic mission to proclaim Christ in every generation. The readings from 1 Peter 4 and Ephesians 5 challenge us to live as children of light, reflecting Christ through our sacrificial love, perseverance in suffering, and generosity. St. Gregory the Theologian writes: *"The Church is the living Body of Christ, whose eyes are opened by the Spirit to behold the glory of God."* Just as the healed man became a witness to the Pharisees, we are called to testify to Christ's light in a darkened world, not just through words but through lives transformed by the Gospel. The Catholicate itself is a testimony of this vision: the autocephalous structure of the Church preserves the faith, allowing each local church to flourish while remaining united in the one Body of Christ. This unity and diversity reflect the Trinitarian life of God Himself.

The man born blind began his day in darkness but ended it beholding the face of Christ. His healing is an invitation to us all: to let Christ touch our blindness, to wash ourselves in repentance, and to walk in the light of His truth. St. Ephrem the Syrian writes: *"The light of Christ is never extinguished. It shines in the hearts of those who seek Him, dispelling the shadows of sin and filling them with divine joy."* As we observe Catholicate Day, let us remember that we are part of this radiant Body of Christ, called to bring His light into our families, communities, and the world.

May this Lent be a time of true enlightenment, and may we, like the healed man, have the courage to proclaim: *"One thing I know: that though I was blind, now I see"* (John 9:25). ❑

മറുപുറം

സൗഹൃദ ഗ്രാമം

ഫാ. അജീഷ് ബാബു

എല്ലാ മനുഷ്യരിലും കണ്ടെത്താത്ത ഒരു നിധിയുണ്ട്. ചിലർ സ്വയം കണ്ടെത്തുന്നു മറ്റു ചിലർ സ്വയം കണ്ടെത്താതെ പരിസരങ്ങളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു മറ്റു ചിലർ സ്വയം കണ്ടെത്തുന്നു പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിച്ച 10 കുഷ്ഠരോഗികളായ മനുഷ്യർ ഗുരു സംഘത്തിന് എതിരായി വന്നു (ലൂക്കാ 17:11-19). പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടത്തക്ക രീതിയിലാണ് രണ്ട് സംഘങ്ങളുടെയും യാത്ര. പരസ്പരം കാണുമ്പോഴും അവർ തമ്മിൽ ഒരു ദൂരം ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണത്തിന് പുറത്തു പാളയങ്ങളിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു. യേശു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത് സാധാരണ മനുഷ്യർ സഞ്ചരിക്കുന്ന പൊതുവഴി വിചാരങ്ങൾക്ക് പുറത്തുകൂടിയാണ്. ആർക്കും കാണാൻ താല്പര്യമില്ലാത്ത കുഷ്ഠരോഗികൾക്ക് കാണത്തക്ക രീതിയിൽ ഗുരു സഞ്ചരിച്ചു.

ദൂരത്തുനിന്ന് പരസ്പരം മനുഷ്യർ കാണത്തക്ക രീതിയിൽ വഴിയിൽ തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. ദൂരക്കാഴ്ചകൾക്ക് തടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത വഴിയും എന്നാൽ അടുത്തു വരാൻ കഴിയാത്ത രീതിയിലുള്ള മതസാമൂഹ്യ നിയമങ്ങളും.

രോഗം ബാധിച്ചവരെ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും അശുദ്ധരായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. Mosaic നിയമപ്രകാരം (ലേവ്യപുസ്തകം 13-14 അധ്യായങ്ങൾ), കുഷ്ഠരോഗികൾ നാട്ടിൽ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കാൻ പാടില്ല. സ്വയം അവർ (unclean, അശുദ്ധർ) എന്ന് വിളിക്കേണ്ടതും മറ്റുള്ളവർക്ക് സമീപമാകാതിരിക്കാൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകേണ്ടതുമായിരുന്നു.

സംഘം, ഗ്രാമം

ഒരു പൊരുത്തക്കേടുകളും ഇല്ലാതെ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെട്ട് ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുടെ ഒരു സംഘമാണ് ആ ഗ്രാമത്തിൽ. ഗ്രാമത്തിനു പുറത്തുള്ളവരാണ് അവരെ അശുദ്ധർ എന്ന് നിരുപിക്കുന്നത്. സ്പർശിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും ഹൃദയംകൊണ്ട് സ്പർശിക്കുന്ന മനുഷ്യരാണ് ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മ. ഗ്രാമം സാധാരണയായി നഗരത്തേക്കാൾ ചെറിയതും പ്രകൃതിയോടു ചേർന്ന് നിലനില്ക്കുന്നതുമായ സമൂഹമാണ് അവിടെ മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് .

അവർ 10 പേർക്കും ആ ഗ്രാമം പരസ്പര സൗഹൃദത്തിന്റെയും ചേർന്നിരിക്കലിന്റെയും ഇടമാണ്. ജാതിക്കും മതത്തിനും വർണ്ണത്തിനും വർഗ്ഗത്തിനും ലിംഗത്തിനും ഒക്കെ അതീതമായി സ്നേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണ് അവർക്ക് ആ ഗ്രാമം. പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഇല്ലാത്ത സംഘബോധം ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മയായതിനാൽ തന്നെ അവരുടെ സാമൂഹ്യമായ ഒറ്റപ്പെടുത്തലിനെ അവർ സ്വയം അതിജീവിച്ചു.

ഗുരു പറഞ്ഞ വഴി

സൗഖ്യത്തിനായി ക്രിസ്തുവിനോട് അവർ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവരെ പുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോകാൻ നിർബന്ധിച്ചു. വഴിമധ്യേ അവർ രോഗമുക്തരായി. എന്നാൽ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരാൾ മാത്രം തിരികെ വന്ന് യേശുവിനെ നന്ദി അറിയിച്ചു; ശമര്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു. ഗുരു പറഞ്ഞ വഴി ഇന്നുവരെ അവരോട് ആരും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. പലപ്പോഴും തോന്നും

നമുക്ക് ശരിയെന്ന് തോന്നുന്നത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുക...

കാരണം, നമ്മുടെ ശരികൾ പറയാൻ നമ്മളേയുള്ളു. തെറ്റുകൾ പറയാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും നമുക്ക് ചുറ്റും ഒരുപാട് പേര് കാണും..! വഴിയാത്രയിൽ തന്നെ അവർ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. മടങ്ങിവന്ന് ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നത് ഒരാൾ മാത്രമാണ്. ഒൻപതു പേരും മടങ്ങി വരുവാനുള്ള വഴി മറന്നുപോയി. പല പ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട് ഗുരുവാക്കുകളിൽ നിന്ന് ആ വഴിയിൽ അവർക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടിയപ്പോൾ പിന്നെ അവർ 9 പേർ പുരോഹിതനെ കണ്ടോ?. കാരണം സൗഖ്യാനന്തരം ക്രിസ്തുവാക്കുകളെ മറന്ന, ക്രിസ്തുവിനെ മറന്ന സംഘമാണ് അവർ. ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു വിടുന്ന മനുഷ്യരെ ദേവാലയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പുരോഹിതൻ 9 പേരെ കണ്ടിരുന്നുവോ?. ഇല്ല. മടങ്ങിവന്ന അയാളെ മാത്രം, ജാതീയ ബോധങ്ങൾക്ക് പുറത്തുള്ള ശമര്യക്കാരനെ മാത്രം...

'മീശ' വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകം

എസ്. ഹരീഷിന്റെ നോവലാണ് 'മീശ.'

ഇതിന്റെ ഏറിയ ഭാഗവും അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഇരുന്നാണ് ഞാൻ വായിച്ചത്. വായിക്കുന്നതോറും സാമൂഹ്യമായ അസമത്വങ്ങളെ വായിക്കുമ്പോൾ അല്പവെളിച്ചമാണ് വായനയ്ക്ക് നല്ലതെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. അരണ്ട വെളിച്ചത്തിന് പ്രതിരോധത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

മീശ സ്മരണകളുടെ നനവാണ്. അയാൾ വളർത്തിയ മീശ കലാപത്തിന്റെയും, വിവാദങ്ങളുടെയും വിപ്ലവമാണ്.

ഒരു ഭാഗത്ത് ജാതി വിവേചനത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് വാവാച്ചന്റെ മീശ കഥാപാത്രത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ട്.

ജാതി വിവേചനത്തിന്റെ നാട്ടിലെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ അവനും, അവന്റെ മീശയും എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന നാടക സംവിധായകന്റെ കലാ ലോകത്തുണ്ടാക്കുന്ന സാമൂഹ്യ പരിണാമത്തിന്റെ കഥയാണിത്.

പഴയകാല നാടക സങ്കല്പത്തെ വിശാലമായി ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ കഥാപാത്രങ്ങൾ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ജീവിക്കുകയാണ്. മീശ അതിന്റെ പ്രതിരോധം ഈ കലാരൂപം വഴി പുറത്തുവരുന്നത്. ഒരുകാലത്ത് ക്രൈസ്തവ അനുഭവത്തെ പങ്കുവെക്കുക വഴി ജാതി വിവേചനത്തിന്റെ ഭീകരതയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നു എന്ന പൊതുവായനയുണ്ടെങ്കിലും, അത്ര പെട്ടെന്ന് പുറത്തു വരാത്ത മനുഷ്യർ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നോവൽ പറയാതെ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു.

മീശയുടെ സവിശേഷത 'കല്ലിന്മേൽ വളർന്ന കുറ്റിപ്പാണലായി ഓരോ രോമവും' (നോവലിന്റെ ഭാഷയാണ്).

ജാതിക്ക് പുറത്തുള്ള മീശയുടെ പ്രതിരോധം യാഥാസ്ഥിതി അധികാരത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾക്ക് നേരെയും കലഹിക്കുന്ന പ്രതിരോധത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്.

മടങ്ങിയെത്തിയ ശമര്യക്കാരൻ ക്രിസ്തുവിൽ സ്വയം ഒരു പ്രതിരോധം സൃഷ്ടിച്ചു. ക്രിസ്തു സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമായി ക്രൂശിന്റെ നോവിനെ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നു പ്രതിരോധം.

മറക്കരുത് നോവുള്ള നോമ്പാണ്...

ആ പച്ചമരം ക്രൂശിനുവേണ്ടി ഒരുക്കുമ്പോൾ തച്ചനോട് ഏറെ സങ്കടപ്പെട്ടിരുന്നത്രേ കാരണം ഒന്നേയുള്ളൂ ഇന്നുവരെ ഒരു നീതിമാനും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല...

❑